

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

322

MIERCURI
26 IULIE 1972
12 PAGINI
2 LÉI

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR A INTRAT ÎN FAZA FINALĂ

• DUMINICĂ VOM CUNOAȘTE MEDALIAȚII •

CONSTANȚA. Min. 22 : Tarălungă înscrie cel de al doilea gol al reprezentativei noastre studențești în jocul cu universitarii vest-germani. Foto : D. NEAGU

IN OBIECTIV : JOCURILE PRELIMINARE, DIN SEPTEMBRIE ȘI OCTOMBRIE, PENTRU C. M. 74

REALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE ALE REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI

ÎN PRIM-PLAN
PREGĂTIREA
NOULUI
CAMPIONAT

REPORTAJE DE LA
PREGĂTIRILE
ECHIPELOR
STEAGUL ROȘU,
STEUA ȘI
A.S.A. TG. MUREȘ

BRAȘOV. Secvență dintr-o sesiune de antrenament de pregătire fizică generală a fotbalistilor de la Steaua. În prim-plan, de la stînga la dreapta : Tătaru, Pantea și Dumitriu III. Foto : I. MIHAICA

OASPETELE
NOSTRU LA
„INTERVIUL
SĂPTĂMÎNII”

Ion
OBLEMENCO :
„VREAU
SĂ RĂMÎN
UN SIMPLU
MARCATOR
DE GOLURI”

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Spunea odată Silviu Bindea: „În fotbalul nostru mă intrigă, de un timp, un lucru. Aud de vreo cîțiva ani că Oblemenco, centrul înaintaș al Craiovei, marchează mereu goluri. Aud că, în ultimii cinci ani, a cîștigat de trei ori titlul de golgeter. Spun AUD, pentru că, din păcate, nu am prilejul să-l văd. De aici, de la mine, din Timișoara, poți vedea fotbal doar la televizor. Și cum meciurile Craiovei sînt transmise din an în an, puști, sau nici alții, rămîn doar cu auzul. Dar, chiar așa sfînd lucrurile, nu pot să-mi dau seama cum e posibil ca un astfel de jucător, care realizează lucrul cel mai de preț în fotbal, adică goluri, să nu joace în echipa națională, fie chiar și numai într-un joc amical. Pentru mine, aceasta va rămîne un semn de întrebare, pe care l-aș vrea rezolvat, într-un fel sau altul”.

să am prilejul să joc un an-doi în străinătate, o să încerc să-mi dau un răspuns: care ai făcut tu, Oblemenco, totul pentru fotbal?”

— Ce jucător român îți place mai mult?

— Fără îndoială, Dumitru

— De ce?

— Pentru că atunci cînd joacă prost, el joacă de fapt bine, iar cînd joacă bine, cîștigă un meci.

— Ce jucător străin îți place?

— În primul rînd Gerd Müller. L-am urmărit cu insistență în toate jocurile pe care am avut prilejul să le văd. În afara celui de 16

găsit tot la Craiova niște oameni primitivi, gata să mă ajute... Cred că una din șansele mele de a ajunge în echipa națională este să joc chiar în primul meci. Se aude că jocul România-Austria din septembrie, o să se dispute la Craiova. Nu este exclus ca în centrul liniei de atac să se afle Oblemenco. Vă spun cîștit, nu mă prea supără gîndul că voi debuta în echipa națională nu numai datorită meritelor mele, ci datorită... Craiovei. Repet, am datorii prea mari față de Craiova, pentru ca să joc slab împotriva Austriei, dacă am să joc.

— Ce-ți dorești ca fotbalist, Nelule?

— Am să încerc să dobor recordul de goluri al lui nea Titus Ozon în campionatul diviziei naționale. Am să încerc să îmbunătățesc jocul meu în linia a doua a atacului, pentru a deveni, în sfîrșit, un înaintaș combinativ, calitate care mi se refuză numai și numai pentru faptul că oamenii pornesc de la ideea evident preconcepută să sînt un simplu marcator de goluri. În fond, ca să fiu drept, nici n-aș vrea mai mult decît să rămîn un simplu marcator de goluri.

Ioan CHIRILĂ

OBLEMENCO

VREAU SĂ RĂMÎN UN SIMPLU MARCATOR DE GOLURI

Păreră fostului internațional Silviu Bindea nu este izolată. Oblemenco a fost întotdeauna un mare subiect de discuție. Absența lui totală din echipa națională a ridicat numeroase semne de întrebare, mai ales în situațiile cînd vîrfurile noastre de atac nu dădeau randamentul așteptat. Iată de ce, prima întrebare a „interviului săptămîinii” nu se va referi, așa cum vă așteptați poate, la arta de a înscrie goluri, ci va încerca să afle, de la sursă, adică din gura lui Oblemenco, unde este adevărul și cum s-ar putea împăca, în sfîrșit, contradicția care face ca omul nr. 1 al eficacității fotbalului românesc să nu fie luat în considerație.

— Te crezi un ne-dreptățit, Nelule?

— Nu. Nu sînt un vanitos, care să exploateze simpatia publicului. Sper că sînt doar un om lucid, care-și dă seama că nu e o tragedie faptul că al avut ghinionul să te naști într-o perioadă în care Ion Ionescu lovea pentru prima oară mingea, în așteptarea lui Nichi Dumitriu, sau conștient, să zicem, cu un Dobrin și un Dumitrache, adică să fii contemporan cu două cupluri de mare clasă internațională.

— Crezi că ai făcut totul ca să nu-ți reproșezi nimic?

— Poate că n-am făcut totul. Eu mi-am spus întotdeauna că în jocul acesta al concurenței, în fond cîștigă pînă la urmă cel mai bun. Eu am acceptat fără alte considerații că un Ion Ionescu sau un Dumitrache au fost mai buni ca mine. E adevărat, această nepăsare, cum ar spune unii, ar putea lăsa impresia că sînt un... obosit, incapabil de luptă. Eu știu, însă, pînă unde îmi pot permite luxul de a fi autoritar. Vă rog să mă credeți, n-am reușit niciodată „să clac peste cadavre”, adică să uzez de mijloace extrafotbalistice, cum se întîmplă uneori, ca să pot convinge pe unul sau pe altul că sînt mai bun fără să fiu, în fond...

— Crezi că ai fi putut juca, totuși, măcar o dată, în echipa națională?

— Poate o dată sau de două ori, cînd Neagu era într-o formă mai slabă. Pentru noi, jucătorii din provincie, e întotdeauna mult mai greu. Din cînd în cînd, după ce faci vreo cinci-șase meciuri bune, în care ești notat cu 9 sau chiar cu 10 de către cronicarii de fotbal sau de către observatorii federali, vine cineva „de la centru” să te urmărească într-un anume joc. Bineînțeles că tu, ca jucător, care aștepti de mult această venire, nu reușești decît să te crispezi în jocul respectiv, și astfel totul se duce de ripă. Jucătorul bucureștean poate să se impună aproape în fiecare duminică. Dacă o suită de două sau trei jocuri nu-i reușește, nimic nu-i pierdut. El poate să repare totul în următoarele două etape, cînd televizorul îl prezintă lumii, iar comentatorul și mai ales operatorul îl fac un rețuș foarte reușit, supunîndu-l atenției publice. Eu nu am nimic cu tînrul și talentatul Smarandache, dar a fost suficient ca el să joace cîteva meciuri în București, pentru ca să ajungă în lotul primei reprezentative...

— Cum ai reușit să cîștigi trei titluri de golgeter? Cît datorezi talentului, cît datorezi muncii?

— Nu cred că aș putea fi original în răspuns. Am avut un șut puternic încă din copilărie. Pe de altă parte, cred că am tras la poartă mai mult decît foarte mulți fotbaliști români, ca să fiu sincer, mi-a și plăcut să trag la poartă. N-am fost lenes cînd a fost vorba de tras la poartă. Portarii și-au dat seama de treaba asta și m-au rugat să trag la poartă lor, la antrenamente. Așa a fost cazul lui Andrei, al lui Urziceanu... Nea Tinel Stănescu m-a pus și el să trag la poartă, cîutînd o soluție pentru includerea mea în prima echipă a Rapidului, deși, repet, ar fi fost foarte greu în fața tandemului Dumitriu-Ion Ionescu. Într-un cuvînt, această eficacitate a mea vine mai ales din prea multele repetiții. Eu nu m-am sfiit niciodată să fiu sparring-partenerul portarilor. Ca să fiu mai plastic, aș spune că am fost, mai ales în perioada bucureșteană, un fel de Mărmureanu pentru Ilie Năstase și Ion Țiriac.

— Să încheiem cu perioada bucureșteană. Ce datorezi Craiovei?

— Îl dorez totul. Îl dorez faptul că am ajuns jucător de prima divizie și chiar „mult discutatul Oblemenco”. La Craiova am fost primit ca un oltan ce sînt și ajutat să mă refac după tușa prelungită pe care am făcut-o la Rapid. Am înțeles o echipă care a înțeles să ceară de la mine exact ceea ce puteam să-i dau, și din asta s-a făcut totul. Iată de ce nu cred că am să pot părăsi vreodată Universitatea Craiova. Poate mai încolo, la bătrînețe, cînd mai tinerii mei coechipieri n-or să mai aibă nevoie de „tunaru Oblemenco” și cînd, dacă am

metri, Müller este un jucător anonim, care nu poate atrage atenția. În schimb, în careu, cred că este singurul jucător din lume care nu poate fi marcat de cineva. În afară de Müller, am o stimă deosebită pentru Beckenbauer. În fotbal există o lege: fundașul nu trebuie să driblez în careu. Dar, Beckenbauer o face cu alita liniște și cu alita siguranță, încît... legea este nevoită să-și ceară scuze.

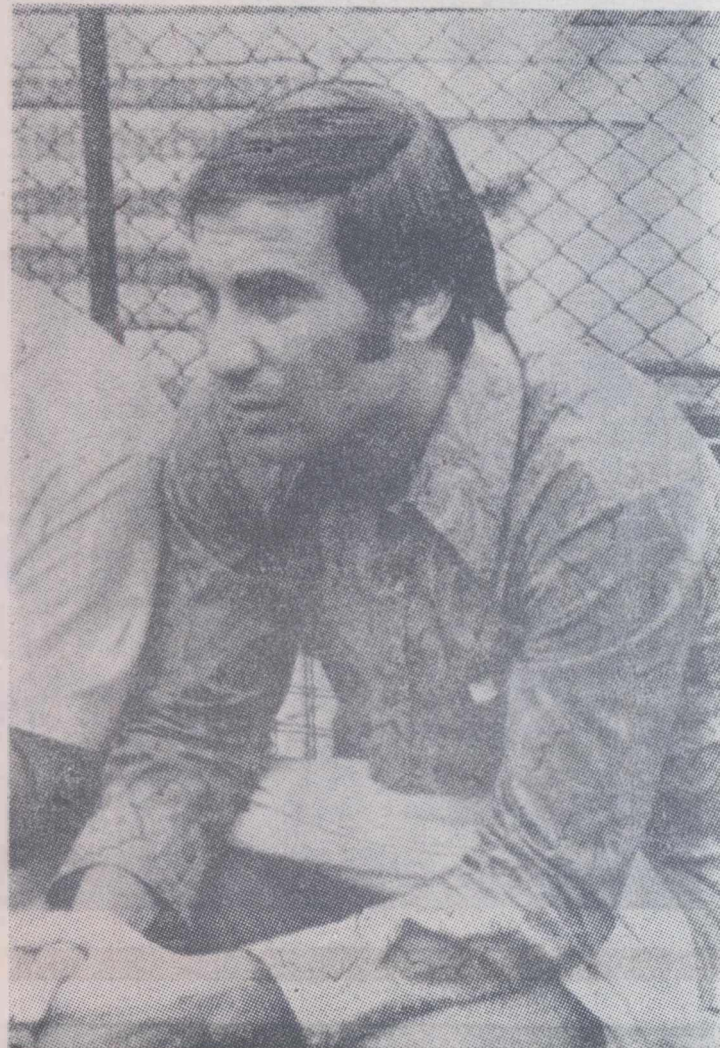
— Ai avut vreodată un mare regret vîzînd că nu joci în echipa națională?

— V-am mai spus, mi-am evaluat întotdeauna posibilitățile cu un soi de maturitate calmă. O singură dată am crezut, însă, că iau foc. Asta s-a întîmplat în meciul cu Ungaria, de la București. Atunci cred că aș fi vrut să mă arunc pur și simplu în arenă, ca să pot ajuta și eu să se împlinescă ceea ce noi toți, fotbaliști, mari și mici, am așteptat și așteptăm de 45 de ani.

— Îmi dau seama, totuși, că ai un fel de oboseală, Nelule. Nu e vorba de o oboseală fizică. Te-aș întreba: crezi că mai poți juca în echipa națională?

— E greu. E greu, deși am doar 27 de ani. Nici n-us-ar cuveni — ride! — să fie trel otleni în echipa națională Dom' profesor Angelo Niculescu e oltan. Marcu va intra în echipa națională înaintea mea, pentru că e de departe cel mai bun extrem-stînga din țară. O spun cu voce tare, ca să nu mai fie nevoie să aștepte vizita cuiva „de la centru”. În cazul lui Marcu, după cum vedeți, fenomenul e invers. La București nu l-a văzut nimeni. L-a descoperit Craiova. Un băiat de prin Caracal, descoperit la Craiova. Așa cum și eu, provenit din Corabia, am

● AM AVUT UN ȘUT NAPRAZNIC DIN COPILĂRIE ● CRAIOVEI ÎI DATOREZ TOTUL ● DINTRE JUCĂTORII ROMÂNI ÎMI PLACE CEL MAI MULT DUMITRU ● MARCU VA INTRA ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNAINTEA MEA, PENTRU CA E CEL MAI BUN EXTREM-STINGA DIN ȚARĂ ● VREAU SĂ DOBOR RECORDUL DE GOLURI AL LUI TITUS OZON.

PRIM PLAN

CÎMPEANU

În aceste case de oaspeți care sînt echipele noastre de fotbal, există cîțiva oameni de prin partea locurilor, adică acei care reprezintă, de fapt, ființa echipei, a clubului.

La „U”, jucătorul reprezentativ al acestei categorii destul de rare este astăzi Remus Cîmpeanu.

Remus pare vechi cît „U”...

Clujean de origine, el trăiește de vreo treisprezece ani bucuriile, tristețile alb-negrilor. A jucat cu Traian Georgescu, a jucat cu Ivansuc, cu Petru Emil, cu Mateianu, cu „Tavi” Popescu. Unii au plecat, alții au rămas în Cluj, așa cum s-a întîmplat cu prahoveanul Traian Georgescu sau cu reșiteanul Ivansuc. Remus a rămas însă, mai mult decît toți ceilalți, pentru că e de nedesrădăcinat.

Vi-l aduceți aminte, desigur, jucînd

acum 10 ani, sau opt, în echipa pe care a iubit-o cel mai mult... Echipa cu Ivansuc, Marcu, Gane, Mateianu, Horațiu Moldovan. Remus avea atunci ceva din frumoasa stîngăcie de co-costire a lui Facchetti, de la care deprinsese dorul de aventură spre poartă adversă. Vă aduceți aminte, desigur, de faimoasele „cornere” aruncate de Remus de la tușă, din mîini, cu acea arcuire altetică a întregului corp.

Acum doi ani, un accident i-a amintit lui Remus că a venit, în sfîrșit, vremea părăsirii tricoului alb-negru. Și, astfel, fundașul s-a retras de pe teren. Dar pentru că era legat trup și suflet de culorile alb-negre și de cîntecele venite de la străbunii Luca sau Dascălu, Remus a rămas la „U”, ca al doilea ispravnic al echipei. Timp de cîteva luni el a privit cu melancolie fanioanele, cupele și insignele alb-negre cu care starostele său, Titus Lucaciu, împodobise odăile bătrînului „U”. Timp de cîteva luni, prin fața mesei sale de lucru s-au perindat și „baciul” Anca, și ucenicul Mureșan, și tînrul dascăl Lică. Și această rotire a gazonului prin fața ochilor lui Remus a făcut ca ispravnicul Cîmpeanu să nu mai rabde scaunul, să coboare în arenă și să redevină jucătorul de ieri.

După 13 ani, Remus Cîmpeanu aparține definitiv lui „U”. De-a lungul anilor, el a avut destule tentații. Le-a refuzat însă pe toate, sau, mai exact, nici nu le-a înregistrat. I s-a părut

o simplă glumă gîndul că ar putea părăsi priveliștea Feteacului.

★

Mi-am spus întotdeauna că echipele noastre universitare sînt doar o formă de a răpi fotbalului dorul de perfecționare. Dar cînd mă uit la Remus Cîmpeanu luînd drumul stadionului din Parc, cu micul său Romulus de mîină, strig, fără glas, dar din inimă: Haide „U”!

I. CH.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de înaltă responsabilitate și angajare comunistă, au avut loc — între 19 și 21 iulie 1972 — lucrările CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI, un act de însemnătate istorică în viața poporului nostru.

Desfășurată în condițiile unei vaste activități creatoare depuse de clasa noastră muncitoare, care a ținut să cinstească acest eveniment epocal printr-o participare integrală la procesul de producție, prin suplimentarea considerabilă a angajamentelor luate inițial, în întrecerea socialistă — ceea ce a fundamentat vibranta chemare patriotică, CINCINALUL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE! — Conferința Națională a beneficiat de un document de o uriașă valoare teoretică și practică, RAPORTUL PREZENTAT DE CĂTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU.

Sintetizând vasta experiență a Partidului Comunist Român în domeniul construcției socialiste, Raportul secretarului general expune într-un înalt spirit de maturitate comunistă problemele de bază privind dezvoltarea economico-socială a României în următorii ani, și în perspectivă, perfecționarea conducerii planificate a societății și dezvoltarea neîntreruptă a democrației socialiste, creșterea rolului conducător al partidului în edificarea socialismului și comunismului, definirea marxist-leninistă a rolului națiunii, a modului de rezolvare a problemei naționale, politica externă a partidului și statului nostru.

Luările de cuvânt în ședințele plene și în lucrările secțiunilor, cu participarea unui foarte mare număr de delegați și de invitați — expresia înaltului democratism

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

care caracterizează viziunea politică și stilul de muncă al partidului nostru au condus la elaborarea și adoptarea în unanimitate a unor importante documente, care vizează principalele domenii ale activității viitoare și a căror transpunere în viață va permite patriei noastre să facă noi și hotărâtori pași pe drumul bunei stări și al civilizației.

„Preocuparea fundamentală a partidului, arată tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat Conferinței, felul suprem al politicii sale, rațiunea însăși a construcției orînduirii socialiste și sensul a tot ceea ce înfăptuim este creșterea bunăstării materiale și spirituale a maselor, satisfacerea cât mai deplină a nevoilor întregului popor, asigurarea condițiilor pentru manifestarea plenară a personalității umane”.

Și ca un ecou, ca o hotărâre și un angajament sacru la aceste cuvinte de mare înțelepciune și noblețe, răsuna răspunsul din Rezoluția Conferinței Naționale a P.C.R.

„Conferința Națională apreciază că stă în puterea poporului nostru, condus de partid, de a asigura accelerarea dezvoltării economico-sociale a României, realizarea înainte de termen a planului cincinal, creșterea mai rapidă a bunăstării maselor, înfăptuirea minunatului program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pământul României”.

Conferința Națională s-a încheiat! Poporul nostru, în salopetă de lucru, sumecindu-și minecile, a trecut de îndată la înfăptuirea noilor și complexelor sarcini pe care ea le-a trasat. În cadrul acestui consens unanim, în acest magnific marș al muncii, se încadrează cu tot elanul și entuziasmul, tineretul sportiv al patriei, hotărât să pună umărul la realizarea integrală și exemplară a mărețului program stabilit de partid!

O DEZBATERE SUB NIVELUL AȘTEPTĂRILOR

Recenta consfătuire a antrenorilor divizionari A, desfășurată la începutul săptămânii trecute în Capitală și-a propus, poate pentru prima oară după mulți ani, să iasă din șablonul obișnuitei instrucții, al dezbaterilor formale, în cadrul cărora nu se spunea de regulă, nimic nou și, mai ales, se evita a se spune lucrurilor pe nume. De astă dată, însă — așa cel puțin după cum a rezultat din intențiile conducerii F.R.F., exprimate de președintele acesteia, **Mircea Angelescu** — s-a încercat organizarea unor discuții largi, în urma cărora forumul antrenorilor să poată lua și hotărâri de viitor, hotărâri cu putere de lege pentru dezvoltarea în perspectiva apropiată a fotbalului românesc.

Acestea au fost intențiile acelor care au inițiat și au asigurat desfășurarea consfătuirii. Și mărturisim că o asemenea formulă-proiect pentru dezbaterile problemelor ni s-a părut mult mai aproape de rolul și răspunderile reale ale tehnicienilor, care se ocupă în prezent de pregătirea celor mai bune echipe divizionare. De aceea, am și așteptat, cu mai mult interes ca de obicei, acel punct al ordinii de zi care permitea — în cazul nostru obliga chiar — pe participanți să ia cuvântul, să-și spună părerea în legătură cu problema centrală a consfătuirii: **instruirea**. Acest capitol de bază al mării performanțe, o veritabilă ecuație, rezolvată teoretic, dar în practică, cu încă multe necunoscute care în fapt contribuie decisiv la nivelul actual al fotbalului nostru, situat în prezent sub baremul de calitate al fotbalului modern.

Și cum au răspuns antrenorii, din primul nostru eșalon divizionar, invitației de a lua parte la discuții, de a-și aduce aportul în cadrul unui astfel de schimb de opinii și de experiență destinat să stabilească niște repere de viitor în munca de instruire și educație?

Un prim răspuns, mai mult decît semnificativ, l-am putea aprecia pe acela care, chiar de la început, ne-a pus în fața unei probe de insuficiență adevărate a antrenorilor față de ideea efortului colectiv al consfătuirii îndreptat în direcția elucidării cauzelor unor neîmpliniri și a găsirii soluțiilor corespunzătoare de remediere a lipsurilor. Mai precis, va trebui să spunem că cifra celor opt înscrși la cuvînt (dintre care numai primii cinci pot fi considerați că au făcut-o din proprie inițiativă, adică: **D. Nicolae — Nicușor, C. Rădulescu — Sport Club, N. Proca, I. Motroc și V. Stănescu**) ni se pare mult prea redusă față de numărul total al celor 26 de participanți! Cu alte cuvinte, au fost, la consfătuirea de sfîrșit de campionat a antrenorilor, mai mult de două treimi dintre tehnicienii socotiți ca cei mai buni ai fotbalului nostru, care n-au avut de spus nimic, nici măcar un singur cuvînt, în legătură cu aspectele specifice pe care le oferă procesul de instruire în colectivele unde fiecare își desfășoară activitatea profesională!

Deși reală, o asemenea situație — reală prin forma ei de manifestare

concretă — este, totuși, greu de crezut. Pentru că nimeni nu ne poate convinge că ar putea exista un antrenor, angajat plenar în munca de instruire la nivelul cel mai înalt competițional care să nu aibă de adus o cît de mică contribuție personală într-o dezbatere deosebit de importantă ce-și propune, în esența lucrurilor, a găsi căile de emancipare ale fotbalului nostru.

Cel de al doilea răspuns al participanților la consfătuire, de astă dată aparținînd numai acelor care au luat cuvîntul, a lăsat impresia unei incomplete înțelegeri a fondului problemei, a sensului major al

fortului fizic, evidența efortului fizic, jocul-școală, pregătirea centralizată ca metodă de instruire, exigența față de îndeplinirea sarcinilor.

Cu unele excepții (**N. Proca, I. Motroc, V. Stănescu**), antrenorii care au luat cuvîntul au neglijat sau au evitat chiar să pună punctul pe „I” în materie de instruire, creînd la un moment dat impresia, nu a unei consfătuiri tehnico-metodice, ci a unei ședințe de lucru fără temă, în care fiecare se justifică într-un anumit fel cu argumente care nu țin de pregătirea jucătorilor, de activitatea sportivă propriu-zisă. Așa se și explică repetatele devieri de la ideea centrală a consfătuirii, diversele încercări de a trece multe neîmpliniri pe seama relațiilor antrenor-club, a unor pretense condiții materiale insuficiente, a activității echipei naționale etc. Fără a omite din aprecierea oricărui rezultat și astfel de importante elemente de analiză, credem, că, în cazul nostru s-a făcut apel la acestea mai mult în intenția eludării principalelor răspunderi decurgînd din organizarea și desfășurarea procesului de instruire. Pentru că numai așa putem înțelege de ce s-au spus atît de puține lucruri despre modul cum fiecare antrenor a încercat (dacă a încercat!) să spargă plafonul realizărilor mediere, punînd în practică noutățile pe planul performanței internaționale; despre angajamentul jucătorilor în îndeplinirea unor obligații față de pregătire și jocul competițional; despre efortul convergent pe planul instruirii și educației pentru îmbunătățirea capacității de efort, a eficacității, a spiritului de disciplină și sportivitate.

Dacă invitația făcută participanților la începutul consfătuirii ar fi avut cu adevărat ecoul nu numai dorit, ci și normal în astfel de împrejurări, sîntem siguri că și consfătuirea antrenorilor divizionari A s-ar fi situat la nivelul unor exigențe maxime. Altminteri, însă, ne exprimăm părerea că eficiența unei asemenea acțiuni s-a situat — în ciuda unor străduințe organizatorice lăudabile și a unor materiale de analiză centralizată valoroase, — sub nivelul așteptărilor. Și acest lucru va trebui să constituie un punct de plecare pentru activitatea viitoare a Colegiului central de antrenori.

- TEHNICIENI CARE TAC CIND SÎNT INVITAȚI SĂ-ȘI SPUNĂ CUVÎNTUL
- UNII NU PUN PUNCTUL PE „I”
- MESERIA TREBUIE PROBATĂ CU CONTRIBUȚII PROPRII PE PLANUL NOUTĂȚILOR ÎN INSTRUIRE

acțiunii inițiate de F.R.F., în scopul determinării unor cauze precise pe planul instruirii și selectării soluțiilor celei mai eficiente pentru realizarea superioară a acesteia. Cu toate că s-au indicat niște jaloane, reprezentînd în ultimă analiză principalele aspecte cauzale ale mediocrității comportării a echipelor noastre divizionare, în ediția de campionat recent încheiată și anume: capacitatea de efort, obiectivizarea antrenamentelor și jocului, recuperarea e-

ACTUALITĂȚI

● Intîlnirea inter-tări cu Israel, prevăzută pentru data de 23 decembrie, este perfectată în principiu, astfel că programul de toamnă al echipei naționale va cuprinde patru jocuri: cu Austria la 3 septembrie (amicale), Finlanda la 20 septembrie (preliminari C.M.), Albania la 29 octombrie (preliminari C.M.)

și Israel la 23 decembrie (amicale).

● Astăzi, miercuri, U.T.A. susține o partidă amicală cu V.S.S. Kosić, după care-și va continua pregătirile pînă la plecarea în turneu în Olanda, Franța și Belgia.

● În cadrul pregătirilor pentru viitorul cam-

pionat, Sport Club Bacău a perfectat un turneu în U.R.S.S. între 1—12 august.

● Numărul echipelor din seriile campionatului republican al juniorilor și școlarilor a fost majorat de la 12 la 14. Campionatul va începe la 3 septembrie.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (IV)

Avem un al treilea club de fotbal: Sportul studențesc! La Oradea auz că se pregătește al patrulea și la drept vorbind nu înțeleg ce mai așteptăm ca să facem din toate formațiile noastre de fotbal niște adevărate asociații? În ritmul acesta ne apucă anul 2000 și tot vom mai avea de constituit prin Divizia B cite un clubuleț la mama lui...

Așadar ce ar fi în concepția ideală un club de fotbal? Mi se pare că prima condiție ar fi aceea a asigurării unor posibilități materiale ce nu ar fi supuse unor regulamente depășite și lipsite de orizont, după aceea ar veni specializarea strictă, dedicarea adică cu trup și suflet unei singure discipline — cea a balonului rotund. Englezii au descoperit America soccerului de multșor și nu fac altă caz de ea. Ce ar fi aresit după unii în dedicarea în exclu-

sivitate fotbalului? Ambii mari duceau, în trecut și astăzi, la cultivarea unor campioni pe mai multe planuri: în volei, în baschet, în atletism și așa mai departe. De acord, dar...

Ce ne împiedică pe noi, așa cum am dedicat un club automobilului, să dedicăm în exclusivitate un club atletismului? Asta nu ar supăra pe nimeni, dimpotrivă! De cînd aștept o Iolanda Balaș pe Republicii fără sprijinul tribunei a doua de la cuplaj! Ce e rău că ne dedicăm cu totul antrenamentelor pentru stăpînirea unei tehnici superioare în fotbal, mai ales acum cînd cerințele lui au crescut considerabil?

Nu știu dacă Argeșul a luat campionatul, pentru prima oară în istoria fotbalistică a Piteștilor, pentru că a devenit mai de mult club, cum nu sînt sigur că cu efectivul pe care-l are în prezent Sportul studențesc va supraviețui în Divizia A, numai pentru că se numește CLUB! Dar oricum, acea jumătate de pas atît de necesară spre ceva mai bun s-a făcut. Există adică ideea unei dedicări stricte într-o singură direcție. Dar asta nu mi se pare totul. După noi prima condiție a asigurării succesului unui club este aceea de a te gîndi la viitor. Știi cu toții cite echipe de pitici și juniori au cluburile britanice și cele sovietice, cum știți cite terenuri de joc sînt puse la dispoziție copiilor în alte locuri. Înseamnă la noi ideea de club, înainte de orice, crearea în afara saunei și a sălii de gimnastică pentru echipa infia, a terenurilor ajutoare și nașterea acelor incinte, dedicate micuților care vor fi vedetele de mine? Pînă acum semne nu există. Citim în toate ziarale că unele terenuri de joc sînt dedicate altor activități im-

potriva regulamentelor statuate, că pentru pitici nu prea se găsesc mici suprafețe de joacă din motive urbanistice binecuvîntate. Și-atunci? Atunci am întocmit ca în anecdota cu canapeaua un regulament de fi-e mai mare dragul: de la echipele din categoriile inferioare putem lua jucători, oricînd și în condiții avantajoase, asta pentru întărirea garniturilor de primă categorie. Nimic de zis: la capitolul efective, U.T.A., de pildă, nu stă deloc fericit. Aș zice că U.T.A. trebuie ajutat, ca și Rapidul, ca și Jiul și alte nevoiașe din periferia clasamentului. Dar ele, aceste cluburi, ce au făcut pentru a-și asigura schimbul de mine? Se poate răspunde că vedetele și personalitățile în fotbal nu se nasc peste noapte. De acord, dar de ce încurajăm pe de altă parte aglomerarea de jucători buni la cîteva cluburi și le lăsăm pe altele într-o paragină de fi-e mai mare dragul? C.F.R. Cluj a supraviețuit și anul acesta ca în alți mulți ani, dar de cite ori va mai reuși? Crede doctorul Rădulescu că este un om providențial sau dacă o crede, cit bănuiește că va mai fi ajutat de șansa sa personală și de neșansa altora? E drept că la unele cluburi munca cu schimbul de mine a existat în bune forme organizatorice și cu un preț material destul de ridicat. Mă gîndesc la Steaua, la Dinamo și la U. Cluj, dar schimbul de mine trebuie organizat la toate cluburile de fotbal din țară, fie că ele se numesc ca atare sau încă nu se numesc...

Așadar, Argeșul, F. C. Galați și — acum Sportul studențesc... Foarte bine. Cine e la rînd, că eu, unul, mă grăbesc, fie chiar și pentru banalul motiv că argeșenilor le-a priit regimul de club...

STRUCTURA VALORICĂ A ECHIPELOR — NEPOTRIVITĂ PERFORMANȚEI

Ultima ediție a campionatului republican divizionar A a însemnat — așa după cum, aproape fără excepție, au apreciat specialiștii — o reușită, indiscutabil inferioară celei precedente și o întrecere, în general, sub nivelul cerințelor actuale ale fotbalului de performanță pe plan internațional. De ce s-a ajuns la o asemenea situație — în schimbul unui mult așteptat progres, care să răsplătească ansamblul condițiilor existente și al eforturilor făcute în acest sens?

Explicațiile și argumentele, aduse în sprijinul acestora, ni se par toate de o valabilitate evidentă în slujba realității și a adevărului. Indiferent de caracterul și aportul lor în dimensionarea insuficiențelor și a rămănelor în urmă. Dintre acestea însă, acelea care se referă la compoziția valorică și structura echipelor însumează, fără îndoială, o cauză majoră, surprinzător de mult ignorată până acum, căreia noi în rândurile de față ne propunem să-i restabilim „meritele”. În determinarea unei stări de fapt, echivalentă cu nerealizarea parametrilor de calitate din recentul campionat încheiat.

MEDIOCRITATEA

ESTE DOMINANTĂ

În ediția 1971—1972 a întrecerii primelor 16 echipe ale țării au evoluat un număr de 351 jucători, dintre care aproximativ 20 au avut veritabile apariții meteo-

rice, de cel mult 90 de minute efective de joc. Privită, sub aspectul său cantitativ, asemenea prezență masivă în primul eșalon divizionar al țării (în medie 22 de jucători pe echipă), constituie — cel puțin teoretic — un câștig. Și aceasta pentru că o cifră, care reprezintă dublul numărului strict regulamentar al unei formații, ne îndeamnă să credem că porțile afirmării fotbalistice, la nivelul celei mai înalte trepte competiționale interne, au fost larg deschise. Lucru care, în principiu, trebuie apreciat ca pozitiv.

Dar, ne întrebăm noi, câți jucători din rândul titularilor (ca să nu luăm în considerație întreaga cifră de 351, în cadrul căreia apar firește multe elemente încă în formare), îndeplinesc condiția de calitate prezintă unui divizionar A? Răspunsul — în urma unei exigente treceri în revistă a loturilor folosite în ultimul an competițional — ne oferă imaginea unui campionat dominat de mediocritate. Adică, un număr de cel mult 70 de jucători, reprezentând un procent de 40 la sută, ar putea fi incluși în categoria valorilor corespunzătoare primei divizii, restul de 106, mai bine-zis grosul plutonului, în procent de 60 la sută, formând grupa majoritară a non-valoriilor, a jucătorilor fără de veleități, a celor nerealizați plenar în

condițiile aspre ale performanței. Cu alte cuvinte, a celor care, de fapt, au imprimat până acum nota de mediocritate a campionatului, situându-l pe o treaptă inferioară calitativ aceluia din ediția 1970—1971.

Și totuși lucrurile nu se opresc aici. Pentru că...

ȘI PLAFONAREA

DEVINE

AMENINȚĂTOARE

Acesta este cel de al doilea element negativ caracteristic în analiza problemei de structură și compoziție a echipelor noastre divizionare. Aparent paradoxal — în condițiile în care totuși promovările s-au efectuat în ultimii ani în masă — procesul acesta de plafonare tinde să devină amenințător. De ce? Pentru că, în cluda faptului că pe prima noastră scenă divizionară au apărut în decurs de două campionate aproximativ 150 de jucători noi, în marea majoritate tineri, titularizarea celor mai mulți dintre ei este întârziată, fie din cauza valorii lor modeste, fie datorită lipsei de curaj a antrenorilor, acolo unde există totuși șanse reale de confirmare a promovării. Și a-

RETROSPECTIVĂ DIVIZIVĂ A

tunci, este firesc ca în formațiile de bază să apară mulți jucători consacrați, marcați de o uzură fiziologică, care-l împiedică să țină pasul fotbalului modern, jucători care, datorită ascendentului de ordin moral pe care-l au asupra coechipierilor mai tineri, îi obligă și pe aceștia să se adapteze falimentarului sistem al „economiei de efort”.

Pe de altă parte, unii jucători talentați, aparținând generațiilor tinere care au prins, să spunem, un loc în formație, fără însă a înțelege pe deplin a se supune obligațiilor de muncă și viață sportivă ale performanței, încep să se plafoneze de timpuriu. În acest fel și potențialul valoric și echilibrul de ansamblu al echipei scad și de aici și adevăratele explicații ale comportării competiționale și rezultatelor obținute pe teren.

Statistic — dacă ar fi să redăm aspectul acestor aspecte în fotbalul nostru — ni se pare că procentul celor în discuție, de aproximativ o treime din numărul total al jucătorilor activi care intră în prezență în compunerea loturilor divizionare A, este îngrijorător de ridicat. Dacă ne gândim mai bine de ce batem pasul pe loc și tot amânăm mereu saltul hotărâtor spre afirmare internațională, va trebui să ținem seamă neapărat și de această neplăcută, dar reală față a lucrurilor.

CITEVA CAUZE

ALE... CAUZELOR

Recent, în cadrul consfăturii antrenorilor divizionari, ținută în Capitală, la Centrul „23 August”, unii antrenori încercând să explice nivelul scăzut al ultimului campionat, pe seama valorii actuale a loturilor de jucători de care dispun, au remarcat, printre altele, faptul că mulți jucători ajung în pragul senioratului cu un bagaj sărac de cunoștințe tehnico-tactice care nu favorizează ulterior activitatea de perfecționare în instruire; că selecția, făcută în perioada uceniciei sportive, nu are în vedere perspective de dezvoltări tinărului jucător, coroborată cu cerințele majore ale fotbalului modern; că în mentalitatea unor fotbaliști mai persistă încă ideea falsă, potrivit căreia economia de efort în pregătire ar putea, chipurile, să asigure o mai mare longevitate sportivă.

Acestea ar fi numai o parte din cauze. Pentru că, intenționând a explica mai bine proporțiile mediocrității și ale plafonării, resimțite astăzi în fotbalul nostru divizionar A, credem că nu este de prisos a adăuga și altele cum ar fi: munca lipsită de răspundere necesară, pe întreaga filieră de formare și desăvârșire a personalității jucătorului, începând de la copii, juniori și tineret, până la seniori; atitudinea, exagerată de înțelegătoare a unor antrenori față de jucătorii virstnici, care barează calea afirmării pentru elementele tinere și de perspectivă; lipsa de curaj în promovarea oportună a celor apți să se înscrie în limitele unei trepte superioare competiționale; compromisiunile și concesiiile față de unele talente supuse degradării, prin nepregătire și viață nesportivă, neajunsurile actualului regulament de transferări, care nu permite unor „rezerve eterne” titularizarea în cadrul altor formații.

Pornind de la aceste cauze, al căror efect este în ultimă instanță, însoțit și de nivelul scăzut al ultimului campionat publican, concluzia care se impune este una singură și anume: reconsiderarea valorică a loturilor divizionare A, la scara potențierilor fotbalului avansat pe plan internațional. Aceasta presupune, la cluburi, o amplă acțiune de reorganizare, în cadrul căreia improspătarea efectivă de jucători trebuie să se facă cu elemente tinere, talentate și dornice de afirmare.

Înainte oricărui altor măsuri de lichidare a rămănelor în urmă, problema restructurării loturilor în raport cu cerințele calității, ne pare ca o condiție esențială a unui progres pe care nu-l suficient numai să-l dorim, ci să-l asigurăm și premisele împlinirii.

Mihai IONESCU

INDICAȚIILE COLEGIULUI CENTRAL DE ANTRENORI PENTRU ANUL COMPETIȚIONAL 1972-1973

CU PRIVIRE LA ORGANIZAREA PE UN PLAN SUPERIOR A CONȚINUTULUI PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

1. Concepția și sistemul de joc ale fiecărei echipe divizionare A vor avea la bază orientarea generală stabilită de către F.R.F., și, desigur, particularitățile determinate de valoarea jucătorilor echipelor, de măiestria și capacitățile individuale ale acestora. În toate cazurile însă, vor fi promovate ideile ce caracterizează fotbalul avansat pe plan internațional și în acest sens se va acorda o deosebită atenție următoarelor cerințe generale:

— prestarea unui joc colectiv, dinamic, cu răză sporită de acțiune al jucătorilor în fața de atac și de apărare și cu asigurarea unui echilibru armonios între liniile echipei;

— îmbunătățirea conținutului jocului la mijlocul terenului, acesta fiind folosit în tot mai largă măsură ca laborator al organizării întregului joc, atât în atac, cât și în apărare;

— stimularea inițiativei creatoare a fiecărui jucător, dar neapărat subordonată intereselor echipei și realizării scopului jocului;

— sporirea capacității de finalizare a acțiunilor de atac și a loviturilor libere;

— asigurarea întotdeauna, în apărare, a marcalului și dublajului, dar, în același timp, o dată cu intrarea în posesia mingii să fie construite acțiuni ofensive la care să participe simultan un grup sportiv de jucători, care pasează între ei, se sprijină reciproc și se demarcă rapid și preponderent în adăncime pentru finalizare;

— asigurarea unui înalt nivel de pregătire fizică, resursă fundamentală a purtării acțiunilor de joc în diverse ritmuri și mai ales în plină viteză;

2. În vederea îndeplinirii elementelor de conținut ale concepției de joc sus menționate, este necesar ca antrenorii să-și concentreze atenția în deosebi în următoarele direcții:

(file analoage și similare jocului competițional, cunoscând faptul că modelul antrenamentului nu poate fi decât ansamblul exigențelor reale ale competiției. Pentru aceasta se va renunța în antrenamente la exerciții efectuate lent, în condiții facile, fără prezența activă sau semilactivă a adversarului, lipsite de conținut tactic concret. Se va evita, de asemenea, regizarea excesivă a reușitei exercițiilor tehnico-tactice, cunoscând că asemenea condiții de pregătire nu activează gândirea și acțiunea creatoare, rezolvarea cu spirit sportiv de răspundere personală a conținutului exercițiilor;

— dozarea judicioasă a volumului, intensității și a complexității efortului în cadrul antrenamentului;

(În această direcție, pornind de la constatarea că de-a lungul jocului de fotbal nivelul mediu al efortului depus de jucător constă în circa 400—600 metri parcursi în timpul de 4/4, 1200—1400 metri în timpul de 3/4 și 2200—2600 m, în timpul de 2/4, în general, în antrenamente se vor asigura solicitări analoage distanțelor și timpurilor menționate, iar într-un ciclu săptămânal normal, suma acestora va exprima cifre de cel puțin 3 ori mai mari decât cele proprii în joc. În același timp, se va da prioritate efectuării exercițiilor tehnico-tactice în timpuri de 4/4 și 3/4, desigur, pe distanțe între 30—60 metri).

— cunoscând faptul că valorile ridicate ale efortului sunt consecința adaptării corespunzătoare a pregătirii musculaturii, a aparatului cardio-vas-

cular și respirator, în majoritatea antrenamentelor vor fi obligatorii incluse și unele genuri de exerciții cu ar fi: lucrul la și cu aparatul ajutoare, alergări în tempo moderat (2/4), pe distanțe între 800 și 1200 metri, parcurse o singură dată sau de două ori, în ultima ipostază cu o pauză între serii de 30 secunde; alergări în intervale (12x10 metri în tempo de 4/4, parcurși în 30—32 secunde cu pauză între serii de 90 secunde);

— în vederea creșterii atractivității antrenamentelor și a stimulării jucătorilor, vor fi folosite jocuri cu temă (încluzând diverse exerciții și combinații efectuate pe grupe de câte 2—3—4—5 jucători);

— în scopul sporirii eficienței jocului echipei, antrenorii vor urmări îmbunătățirea trăsăturii la poartă al atacanților, precum și al celorlalți jucători, după cum vor studia și aplica și unele combinații surprinzătoare în executarea loviturilor libere;

— în toate antrenamentele se va asigura individualizarea pregătirii jucătorilor, aceasta atât în direcția dozării efortului și a execuțiilor tehnico-tactice, cât și în scopul perfecționării execuțiilor preferate ori a eliminării deficiențelor manifestate încă în pregătire;

— zilele de luni, pentru toți jucătorii și cu deosebire pentru cei care nu au participat la jocul de duminică, trebuie considerate zile de antrenament;

— în vederea refacerii capacității de efort a jucătorilor, de 2 ori pe an (după încheierea turului și a returului) — aceștia vor dispune de câte 21 de zile concediu iarnă și 14 zile, vară.

CU PRIVIRE LA INSTITUIREA UNUI SISTEM DE PROBE DE CONTROL

Antrenorii, împreună cu medicii, au obligația să programeze în fiecare lună trecerea următoarelor probe de control:

— testul Cooper;

— 3x30 metri;

— circuitul cu normă de timp;

— complexul tehnic.

Programarea concretă a tre-

cerii probelor menționate va fi făcută de antrenorii, care, împreună cu medicii, vor tine evidența rezultatelor obținute de jucători cu ocazia trecerii probelor de control, precum și valorile principalelor indici funcționali manifestați la începutul și finalul probelor menționate.

(Text prescurtat)

PE TEME MEDICALE DE ACTUALITATE

În acest an, vacanța de vară a fotbaliștilor a fost mult mai bine organizată. Necesitatea unei astfel de vacanțe nu mai trebuie argumentată, cu atât mai mult în acest an competițional deosebit de încărcat. Durata de 14—21 zile, reprezintă intervalul optim de întinerire care nu este, prea mare, pentru a aduce prejudicii substanțiale gradului de pregătire avută, și totuși suficient de lungă pentru asigurarea unei refaceri. Din studiile efectuate de o serie de cercetători străini și români s-a constatat că un astfel de interval reduce numai cu 15—20% valorile unor calități fizice de bază ca forța, viteză și cu oca 25—30% rezistența. În schimb, relaxarea psihică, schimbarea preocupărilor, a anturajului și a peisajului înfăptuiează deosebit de favorabil capacitatea intelectuală de lucru, echilibrul glandelor endocrine, metabolismul etc.

În contextul acestor date biologice complexe, cu care se prezintă fotbaliștii după vacanța de vară, la reluarea pregătirii, credem că sînt utile câteva considerații:

PROBLEME TEHNICE ȘI DE INSTRUIRE

Reacomodarea cu efortul va trebui să se facă gradat, dresându-se în ordine inversă principalelor calități fizice în funcție de gradul scăderii acestora. Se va urmări, în special, creșterea treptată a rezistenței prin mijloace nespecifice și cât mai variate. Tocmai pentru realizarea unor astfel de mijloace variate, cit și pentru a combate unele efecte negative estivale specifice țării noastre, este bine ca această etapă de instruire să se desfășoare într-o regiune de munte sau subcarpată. Temperatura mai scăzută, atmosfera mai bogată în oxigen, izolarea negativă a atmosferei creează un cadru bioclimatic optim pentru a se putea efectua mult mai bine reacomodarea la efort.

PROBLEME PSIHO-SOCIALE

Reluarea pregătirii implică, în afara reîntinerii jucătorilor și reluarea relațiilor psihice și afective caracteristice complexului psihologic al

dinamicii de grup specifică fotbalului. Preocupările individuale, diferite și extrasportive care au dominat în timpul perioadei de vacanță trebuie treptat restrinse și înlocuite. Complexele psiho-sociale, cauzate de nivelul performanțelor sportive atins în campionatul trecut și materializate prin locul ocupat în clasament, eventuale retrogradări sau promovări în diviziile republicane trebuie stinse complet, restabilită optica realității și reîntronat spiritul de muncă, dorința de mai bine, noia de lucru și, mai ales, disciplina.

PROBLEME IGIENICO-DIETETICE

După vacanța de vară un mare număr de jucători se întorc, din păcate, cu un exces ponderal, variind între 1—4 kg. Să nu uităm că aceste excese se distigă ușor și se îndepărtează foarte greu. Dacă acțiunea preventivă nu s-a făcut pe timpul vacanței, printr-o alimentație rațională, sau a eșuat, excesul ponderal va fi corectat, de la început, prin următoarele mijloace igienice: regim alimentar hipocaloric (cu reducerea făinoaselor, dulciurilor, a apei

și a sării), mijloace hidroterapeutice (băi calde la cădă, aburi, saună) folosirea unui echipament sportiv gros, care să producă transpirație abundentă. În perioada reacomodării cu efortul, alimentația trebuie să fie bogată în vitamine, să conțină mult lapte și produse lactate, legume, fructe și sucuri de fructe din abundență.

Perioada de reacomodare cu efortul necesită, după cum am văzut, eforturi și preocupări din partea tuturor factorilor componenți, manifestate în cadrul soluțiilor organizatorice, asigurate de conducerea cluburilor și secțiilor, în competența, tactică și personalitatea antrenorului; în promptitudinea și valoarea medicului și mai ales, în dorința, disciplina și devotamentul jucătorilor. De altfel, toate la un loc nu fac decât să distice ceea ce reprezintă fotbalul secolului nostru.

NICOLAE STANESCU

— doctor în științe medicale, director adjunct al Centrului de Medicină sportivă

PREGĂTIT LA NIVELUL EXIGENȚELOR CRESCÂNDE

„ORELE SPARTANE” ALE STEAGULUI ROȘU

AMBIȚII MUREȘENE

Ploie nebună. De două săptămâni plouă la Poiana Brașov. Aproape zilnic. Plouă și în ziua aceasta fără nume (sau, dacă vreți, zi de pregătire) când caută lotul Steagului roșu, sus, în Poiana. Brașovenii sînt la al doilea antrenament al zilei. Sub imensitatea Postăvarului, pe pantele de la trambulina mare. Au schimbat un rînd de echipament, după antrenamentul de pe terenul de fotbal, dar acum sînt la fel de uzi. Toată lumea aleargă însă, grav, fără ezitare, fără menajament. Aleargă Adamache, cu gîndul, măturistul mai tuturor, al unui titular serios al naționalei („Lupta cu tinerii care urmăresc poarta naționalei și cu Răducanu nu va fi ușoară”), aleargă și Olteanu vizînd reprezentativa primă, și marele strateg Pescaru, și cei nou veniți (sau reveniți) sub Timpa. E vorba de Anghel (Metrom), de Alecu, Moț (cu dezlegare), de Popanici (de la Politehnica Galați), Crăciunoiu (de la F.C. Galați) și Hirlap (de la Electronica Obor) fără dezlegare pînă în acea zi. De fapt, în lotul Steagului roșu mai sînt două noutăți: Mateescu (Metalul București) și Naghi (Corvinul), dar ei nu figurează în pregătire pentru că primul își satisface stagiul militar (cu și Ghergheli, de altfel), iar celălalt e convocat în lotul național de juniori pentru Turneul Prieteniei.

De cînd și-au început pregătirile în Poiana, de la 17 iulie, stegarii au urmat zilnic „orele spartane”, în alți termeni: două antrenamente pe zi pentru îmbunătățirea rezistenței generale, a mobilității, a forței, a rezistenței în regim de viteză. Iar ploaia aceasta posomorîtă, dincolo de răutatea ei, are și fața sa bună care-l bucură pe antrenorul Nicolae Proca, pentru că îi permite să lucreze la adăpost de grijile căldurii și, în primul rînd, pentru că ea îngreunează foarte mult antrenamentele și, mai ales „circuitul-test”.

Circuitul acesta înseamnă o alergare de 3.400 de metri pe un teren variat, mai mult de jumătate din distanță în pantă. Antrenorul Proca e mulțumit de timpul circuitului. Îi cer

campionii. Sînt mai mulți. Bălinț și Cadar, semn că linia de mijloc a Steagului e de cursă lungă; acest inepuizabil fundaș Ivănescu; Florescu — deci, atacul pregătește și el surprize pentru noul sezon. N. Proca nu vrea însă, să fie nedrept cu toți cei care aleargă zi de zi, fără să crîncească, kilometri prin ploaie. „Toți sînt buni la efort! Chiar și cei cu rezistență mai slabă, de obicei!” Adică și Györfi, fapt care-l bucură nespus pe antrenorul stegarilor. „Györfi se pierde înaintea la eforturi prelungite. Acum însă, îmi dă mari speranțe. Vreau să lucrez cu el mai mult, să obținem lucruri mai bune... Sînt șanse mari...”

Nicolae Proca, antrenorul a cărui inimă bate de aproape un sfert de veac pentru Steagul roșu, e un om inteligent, și dacă e inteligent înseamnă că e și realist. Așa că nu mi-a vorbit de cucerirea titlului în noul campionat sau de cine știe ce alte minuni. Nicolae Proca a spus doar atît: „Aștept un salt valoric de la echipă și menținerea poziției din campionatul trecut. Nu, nu-i un gînd prea modest, pentru că în echipă vor apare doi-trei jucători noi și va fi o problemă omogenizarea și formarea „11”-lui de bază”. Alți

a vorbit despre proiecte. În rest, numai despre pregătire. Am reținut, în special, elementul nou introdus în această vară în pregătire: exerciții pentru îmbunătățirea forței de angajare. Exercițiul e simplu: doi jucători luptă pentru minge atît pe sol cît și în aer, fără menajamente. Dar într-o zi se execută 20 de angajamente în aer și 20 pe sol! „Aici sîntem deficițari! Și atacanții, și apărătorii. Lucrăm tirziu în această direcție, pentru că în mod normal ar trebui ca jucătorii care promovează în Divizia A să devină pregătiți. S-a mers, însă, tacit, pe un principiu falimentar: atacantul fuge de apărător, în loc să se angajeze...” Dacă stăm bine să ne gîndim, cuvintele antrenorului Proca nu se referă doar la Steagul roșu...

În timp ce Adamache, Pescaru, Ivănescu, Olteanu, Györfi și ceilalți se relaxau, l-am întrebat pe antrenorul Proca ce crede despre noul campionat.

— Va fi un campionat foarte greu! Echipa e foarte apropiată de valoare! Diferențele vor apare din pregătire.

Atunci am înțeles și mai bine acei kilometri sub ploaie, acolo în pădurile de sub imensitatea Postăvarului...

Mircea M. IONESCU

Grupul compact al echipei Steagul roșu, în drum spre terenul de antrenament

Foto: I. MIHAICA

SPRINTURI — LA BRAȘOV — CU STEAUA

Stadionul Tractorul din Brașov... 18 băieți cu 18 mingi ocolesc și tot ocolesc terenul. Sînt fotbaliștii de la Steaua. E un antrenament de pregătire fizică și este condus de fostul hurdler Victor Dumitrescu, cu ani în urmă campion al României la 110 m garduri. Valentin Stănescu și Gheorghe Constantin, alături de medicul Marcel Georgescu și maseurul Mitică Neagu, sînt pe margine. Vîg se află și el pe țuș. Este răcit și are învoire.

Băieții ocolesc și tot ocolesc gazonul, cînd în pas vîoi, cînd relaxat. Tot felul de exerciții intercalate în alergare. Azi e un singur antrenament, iar după-amiază plimbare la Poiana. Ieri au fost două sesiuni de pregătire, miine tot două vor avea.

În pas vîoi trec pe lîngă noi, în monom, cei ce în campionatul 1971—1972 și-au decepționat suporterii, și nu numai pe ei. Îi priveșc. Par atît de deosebiți unul de altul! Unii înalți, alții scunzi; mai legați sau... slăbiți de-a binelea. Li unește tricoul pe care îl poartă cu toții. Iată-i unul lîngă altul pe Hălmăgeanu și pe Naom, pe Stănescu. Pantea și Ciugarin; Tătaru este, firește, lîngă Iordănescu. Lui Cristache i-a crescut părul. Negrea aleargă alături de un băiat brunet pe care nu-l cunosc. Mi se spune că e Dumitriu, fost la Progresul.

— Și cum îi vom nota? Dumitriu IV?

Exact. Așa i-am zis și noi. Monomul continuă cu Sătmăreanu și Dumitriu III. Apar și portarii: Coman și Haidu, alături de ei Iordache. I-a trebuit un an ca să facă drumul de la Iași la București. Zburdă ca un ied. Smarandache e ultimul, cu dreapta în buzunar, parcă imobilizată. — A sărit ieri la o minge, la cap, și a căzut greșit. Bine că nu și-a rupt clavicula, ne spune Valentin Stănescu.

Aelenci și Năstase nu sînt deocamdată în grupul alergătorilor. Victor Dumitrescu le-a prescrip — pentru fortificare — să lucreze la „desfășurarea” nisipului din groapa de sărituri și amindoi trag virtos la lopată.

— Lotul e complet?

— Peste cîteva zile îl așteptăm pe Voinea. Vine de la Nimmes, unde i-a expirat contractul. A jucat, totuși, în „Cupa Alpiilor” și de asta nu s-a prezentat încă. Va mai veni și Helvei. Acum e acasă, la Carci, arc de dat o corijență și examenul de bacalaureat, aflăm de la Constantin.

Monomul trece din nou prin fața noastră. Smarandache a ajuns primul cu toate că mina lovită îl jenează vizibil.

— Nu mi-e frică cu el. E oltean vinjos, e de părere Valentin Stănescu.

— A fost în timpul vacanței pe la Craiova?

— S-a dus la Coșoveni, acolo e casa lui.

Băieții s-au adunat într-un colț al gazonului. Se face o repriză de exerciții pentru mobilitatea trunchiului, a gîtului etc. Smarandache a fost scutit. A luat o minge și s-a dus cu ea în cealaltă parte a terenului. Pur și simplu jonglează cu ea.

— Ați văzut ce face Fîru cu mingea?

Întrebarea lui Constantin s-a adresat tuturor și nimănui. Tot el răspunde:

— Cînd a venit la noi nu putea s-o lovească de cinci ori consecutiv!

Exercițiile lui Smarandache sînt atît de reușite încît grupul celorlalți se oprește cîteva secunde din lucru pentru a-l aplauda...

Antrenamentul s-a încheiat cu sărituri peste garduri în groapa cu nisip amenajată de Aelenci și Năstase. Prof. V. Dumitrescu trage concluziile minuterilor petrecute pe teren: „Toți ați lucrat bine, băieți. Și Smarandache. M-am convins încă o dată de calitățile fizice excepționale ale lui Cristache („Nu cred că există în România un fundaș stînga cu calitățile lui, șoptește Valentin. Dar e vinul bun, domnule!”)

În schimb, Aelenci și Năstase trebuie să muncească mult pentru forță. Și mă miră cît de rigid e Iordănescu...

Steaua pregătește în laboratorul de la stadionul Tractorul performanțele din toamnă. Să-i urăm succes!

Mircea TUDORAN

De la gara Toplița, panglica de asfalt te călăuzește pe calea Măgurci, pînă la cabana „Brădetul”, o așezare de sihăstrie, parcă, unde mureșenii și-au ales „birlogul” pentru perioada de odihnă activă. Fotbaliștii — lotul cunoscut: Nagel, Solyom, Sleam, Szollosy, Toth, Sekely, Unchiașu, Czako, Naghi, Hajnal, Varady, Fazekas, Mureșan, Lucaci II, la care se adaugă fundașul Kiss, venit de la S.C. Bacău (Bölöni, Isplir, deocamdată absenți din motiv, avînd examene), se îmbarcă în autobuzul care îi lasă la stadionul din Toplița... Ploile cad aici cu precizie matematică în fiecare după-amiază, dar nici atunci antrenorul Tiberiu Bone nu renunță la a doua sesiune de pregătire, cu accent pe sporirea forței de rezistență la efort...

— Lucrăm și pe vînt și pe ploaie, obișnuiește el să spună... Am băieți tineri — media de vîrstă 23 de ani — dacă n-or „trage” serios acum, cînd să tragă? La 30 de ani?

Exercițiile devin tot mai numeroase, mai istovitoare... Dar nimeni nu scoate un cuvînt. Nici chiar Toth și Varadi, care nu sînt încă pe deplin restabiliți după niște traume mai vechi.

Dr. Emeric Halmagy — un ve-

• LA TOPLIȚA PLOUA, DAR ANTRENAMENTUL E... ANTRENAMENT • CANIARO, ÎN AȘTEPTAREA AVIZULUI MEDICAL? • O SINGURĂ NOUTATE: FUNDAȘUL KISS DE LA S.C. BACĂU • BONE DECLARĂ: „VREM SĂ FACEM DIN BOLONI UN AL DOILEA... BECKENBAUER!”

— Un consult medical a constatat o dereglare în sistemul cardiac. Mi s-a recomandat repaus total... Acum, însă, peste cîteva zile trebuie să mă prezint la control la București și sper că voi primi aviz favorabil...

— E greu cînd nu joci fotbal, Atila, nu-i așa?

— Greu, puțin spus... Numai cine iubește fotbalul știe ce-nseamnă suferința asta!

„Baloanele alergă acum pe tot terenul, în lung și-n lat... „Bombardierii” Naghi, Hajnal, Mureșan și Fazekas, își fac datoria. Portarul Solyom e la de sudoare. Îl schimbă însă după zece minute, Nagel...”

— Mai treci și tu acolo, ca să vezi cum e în jad!, răbufnește Solyom, care și-a juit coatele și genunchii pe „betonul” din fața porții...

„După o oră jumătate, autobuzul urcă din nou gîlind spre „Bradul”. Incepe să plouă, dar mureșenii nu se sinchiesc... O iau la goană către bazinul cu apă termală și se aruncă în el...”

— S-a inserat. Stau de vorbă cu Bone în fața unui foc de tabără, care își joacă pîlpîrile purpurii pe brazii din apropiere. Bone e realist ca de obicei:

— Am avut un sezon bun. Acum urmează un campionat și mai greu. Lumea ne-a luat „în vizor” și ne va trata cu mai multă atenție ca pînă acum. Cred însă în echipă și-n clanul ei!

— Ce spui de ascensiunea lui Hajnal și Bölöni?

— Au tineretea în fața lor și sper să meargă așa tot timpul. Iar despre Bölöni, promit că-l vom ajuta ca într-un an jumătate să devină un jucător complet: al doilea Beckenbauer...

„Duminică, Mureșenii se deplasază la Miercurea Ciuc, invitați la Cupa Constructorul. Bineînțeles, că n-au probleme prea dificile. Ei înving Constructorul Miercurea Ciuc și Lacul Roșu Sovata și primesc o frumoasă cupă. „Miky” Naghi o aduce în autobuz. Privește trofeul și apoi zîmbește:

— Băieți, asta-i doar începutul... Nu uitați că trebuie să luăm și... Cupa Balcanică!

George MIHALACHE

DE LA COLEGIUL CENTRAL DE ANTRENORI

Într-una din ultimele sale sesiuni, Colegiul central de antrenori a luat în discuție și a rezolvat o serie de contestații depuse față de listele publicate de F.R.F. În urma acestor contestații au fost repartizați în grupele respective următorii:

• GRUPA A — Cu categoria a II-a de clasificare: M. Crețu, D. Macri, I. Motroc, Ștefan Vasile, L. Vlad.

• GRUPA B — Cu categoria a II-a de clasificare: T. Căpătină, T. Dima, P. Dragomir, Gh. Irimic, Arc. Kiss, Const. Laurențiu, C. Otet, Gh. Teodorescu, Cu categoria a III-a de clasificare: St. Brassay, V. Chelaru, I. Cotrut, Fr. Csiki, N. Drăgan, H. Eftimie, Al. Florea, L. Florescu, Gh. Gîrlea, V. Husa, T. Ilincanțu, Apostol Justin, Milian Niculescu, Gh. Motocea, N. Oaidă, N. Petrescu, V. Rizea, M. Tătărescu, C. Toacă, Toma Costică, Marin Vasile, Ion Zaharia. Cu categoria a IV-a de clasificare: C. Marinescu.

Nu au fost încă rezolvate contestațiile antrenorilor Paul Florea, Ovidiu Hulca și Stere Zeană, care n-au înaintat actele cerute de F.R.F.

LOCUL „FRICOLORILOR” ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ

Înainte de a pune pe seara în rindul primelor opt echipe naționale ale Europei a CONFIRMAT CA MEXICUL NU A FOST O INTIMPLARE, așa cum mulți dintre cei care nu au cunoscut bine reprezentativa României în peisajul internațional al acestui sezon. Există criterii care, chiar și în situația fotbalului, te ajută să afliți cu precizie dacă o formație a progresat, a stagnat sau a coborât de-a lungul unui sezon. Rezultatele, constanța comportării, valoarea adversarilor, aprecierile neutrilor, iată câteva dintre „probleme de control”.

Reprezentativa, abia scăpată din marile examene ale Mexicului, s-a și văzut pusă în fața unei verificări de înaltă tensiune — „Campionatul European”. Sezonul de care ne ocupăm a inclus tocmai momentul cheie al luptei pentru calificarea în sferturile de finală ale competiției. Se poate spune că, după acele săptămâni care au făcut din selecționata noastră o calificată în turnul final al C.M. 1970 (săptămânile cînd Portugalia era invinsă la București), toamna lui 1971, cu valorificarea pas cu pas a tuturor posibilităților pentru atingerea sferturilor de finală, a reprezentat alt moment de viraj al evoluției tricolorilor.

Să ne amintim că toamna lui 1971 a pretins realizarea unei victorii la scor la Helsinki — și ea a fost realizată! Ea a pretins învingerea redutabilei echipei Cehoslovaciei la București și victoria s-a realizat; ea a pretins, în fine, obținerea celor două puncte puse în joc în meciul cu Țara Galilor și ele au fost obținute. Regularitatea aceasta, notați bine, în condițiile unor întreceri cu miză, pretinzând un mare consum emoțional, demonstrează că selecționata țării noastre a atins nu numai maturizarea care îi permite să depășească imensul handicap al... temerii față de adversar, ci și ea a atins și o ureaptă valorică, dispune de posibilități care îi permit să angajeze de la egal la egal meciuri, cu oricare selecționată de mare forță de pe glob, lucru care — hai să ne aducem puțin aminte — nu era la îndemina reprezentativelor noastre din trecut apropiat.

Întrarea în sferturile de finală ale „Campionatului European”, un alt nou record atins de reprezentativa noastră în întreaga ei activitate, reprezintă — în condițiile marii aspirații, aceea de a figura cu reprezentativa noastră în grupul prim al valorilor mondiale — prin semnificațiile ei, un lucru mai prețios decît performanța însăși. Într-

rea în rindul primelor opt echipe naționale ale Europei a CONFIRMAT CA MEXICUL NU A FOST O INTIMPLARE, așa cum mulți dintre cei care nu au cunoscut bine reprezentativa României în peisajul internațional al acestui sezon. Există criterii care, chiar și în situația fotbalului, te ajută să afliți cu precizie dacă o formație a progresat, a stagnat sau a coborât de-a lungul unui sezon. Rezultatele, constanța comportării, valoarea adversarilor, aprecierile neutrilor, iată câteva dintre „probleme de control”.

Sigur că intrarea în turnul final al întrecerilor selecționatele europene ar fi plusat considerabil pe tricolori. Dar, să nu uităm, eliminarea lor din competiție a venit după trei meciuri, după 270 de minute de joc în care nu au fost cu nimic inferiori fotbalistilor unguri. În raportul de forțe dintre cele două selecționate a intervenit o egalizare care nu a existat decenii la rând și formația care a realizat urcarea la forța de joc a vechilor rivali a fost aceea a României. Înca o dovadă că actuala garnitură constituie o forță net superioară tuturor echipelor naționale prezentate de fotbalul nostru de la începuturile lui și pînă astăzi. Convingerea noastră, exprimată de mai multe ori, rămîne aceea că dacă în partida de la București nu intervenea un cu totul neobișnuit colaps emoțional, reprezentativa noastră ar fi avansat mai repede pe frumosul itinerar al marii competiții

europene. Prestația tricolorilor în partida-relu cu selecționata Ungariei rămîne izolată în ansamblul activității lor din ultimii trei ani și ea trebuie coteată ca accidentală tocmai pentru că partida care a precedat-o (București) și cea care a urmat-o (Belgrad) au arătat echipa noastră la obșnuitul ei nivel, cu o clasă peste ceea ce a jucat la București. „Campania” 1971/72 constituie, așadar, prin ansamblul rezultatelor, linia generală a comportării, potențialul adversarilor, o continuare a drumului ascendent al naționalei noastre, ascensiune remarcată și elogiată de către marea majoritate a specialiștilor fotbalului, indiferent că e vorba de antrenori de reputație mondială, de comentatori celebri, de conducători de federații și organisme internaționale, respectați pentru competența și luciditatea opiniilor. Ar fi de subliniat că menținerea pe această rută a rezultatelor și comportărilor valoroase s-a făcut în condiții, sub raportul operațiilor de selecționare, mai puțin favorabile decît „campania Mondială” și asta mărește meritele antrenorilor și jucătorilor.

Cu sezonul de care ne ocupăm se termină un ciclu al vieții naționalei noastre în fața sa se ridică iarăși un examen sever și de prestigiu — preliminarile viitorului campionat al lumii. E al treilea pas mare și consecutiv pe care îl așteptăm de la actuala garnitură a reprezentativei. Ea are toate atuurile să-l facă!

NEAGU — omul de gol al Rapidului și — în speranțele antrenurului Angelo Niculescu — al reprezentativei
Foto: Dragoș NEAGU

Desigur că poziția cucerită de fotbalul nostru în arena internațională, grație evoluției reprezentativei noastre, este sprijinită de o serie de realizări în domeniul organizării jocului, care l-au apropiat de trăsăturile fotbalului modern, precum și de clasa indiscutabilă a citorva jucători, care s-au impus atenției specialiștilor străini și care au dat culoare și valoare reprezentativelor.

Firește, o echipă națională, care se bucură de privilegiul de a putea aduna și asocia într-un tot cele mai bune valori din echipele de club, spre deosebire de acestea din urmă care trebuie să joace și să realizeze cu ceea ce au la dispoziție (și, cu mici excepții, nu toate au mai mult de 4-5 elemente de clasă certă) în totdeauna va avea — și trebuie să aibă — o comportare superioară. Puține sînt țările unde reprezentativele se situează în urma cluburilor și aproape că se pot număra pe degete: Argentina, Spania, Uruguay, Olanda, Portugalia, pentru că aici domină cluburile. În rest însă, și printre ele se numără și țara noastră, toate echipele naționale ating un plafon peste sau în cel mai rău caz (dacă se poate spune așa cînd este vorba totuși de performanțe) egal cu cel al cluburilor fruntașe, bineînțeles fiind seamă de nivelul competițiilor și al adversarilor, între care există totuși diferențe, care dau alte imagini și duc la alte concluzii. Nu poate fi comparat de pildă, un joc Brazilia-R.F.G. cu F.C. Santos-Bayern...

În această situație se află și reprezentativa noastră, numai că ea nu se poate sprijini pe prea multe echipe de club bune, cum beneficiază alte naționale (Anglia, Brazilia, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Italia etc., etc.). Mai mult chiar, din aceeași cauză, și baza de selecție este foarte restrînsă. Cu toate acestea, chiar în astfel de condiții, „tricolorii” au reușit ca în 4-5 ani să parcurgă trepte însemnate pe scara valorilor internaționale, să afirme fotbalul românesc în fața unor tehnicieni care nu de mult nu-i acordau credit, iar acum nu alcătuiesc un clasament fără să nu treacă în prima lui parte echipa României. Revista săptămînală „France-Football” din Paris, situează echipa noastră pe locul 9, într-un recent comentariu semnat de Jacques Ferran după Mini-Cupa Mondială din Brazilia, la care a asistat.

Spuneam că ascensiunea reprezentativei noastre se datorează unor realizări (meritele revin jucătorilor dar mai ales colectivului tehnic stabil), cu care și-a consolidat poziția actuală. Principale sînt după opinia noastră următoarele:

● Acumularea unei experiențe internaționale grație căreia echipa a scăpat treptat de obsesia vreunui complex. Joacă chiar mai bine în

compania adversarilor mai puternici sau mai bine cotați, iar între comportarea pe teren propriu și cea din deplasare distanța s-a micșorat; ba uneori evoluează la nivel mai bun în deplasare, cum s-a întîmplat în partida de la Budapesta. De asemenea, și-a recăpătat invincibilitatea pe teren propriu (din 1967 n-a mai pierdut acasă, dar a făcut șase nule din 12 partide).

● Omogenitatea tehnică și sufletească s-a îmbunătățit, formația devenind un ansamblu bine sudat.

● Pregătirea tactică teoretică a multor jucători (Dinu, Bucescu, Dumitru, Dembrovski, Dobrin etc.), a crescut și odată cu ea capacitatea tactică a echipei, dîndu-i acesteia posibilitatea de a manevra în funcție de faze și în raport cu cerințele jocului modern.

● Echipa a ajuns să dispună de

resursele necesare pentru a putea dispuța mai multe jocuri pe sezon și în intervale scurte. Dovada unei capacități de efort sporite, fapt remarcabil și în participarea efectivă a jucătorilor alți în apărare cit și în atac.

● Eficacitatea, măsurată în medii de goluri, a crescut, nu mult, dar a crescut: de la 0,50 și 0,60 în 1967 și 1968, la 1,90 și 1,80 în 1971 și 1972. Cifrele sînt mici e drept, dar nu trebuie uitate că au fost realizate în condițiile unor obiective de competiție și în astfel de meciuri oficiale se joacă destul de închis.

N-am prezentat, însă, acest succint tabel în mod cuprinzător dacă n-am adăuga și ceea ce n-a reușit să putem realiza reprezentativă!

● Contraatacul n-a devenit o armă bine înșușită și folosită. Tendința de a fi în posesia a jocului, cu pase la-

IDEEA TACTICĂ A ECHIPEI DEPINDE DE VALORI

O dată cu toamna acestui an reprezentativa noastră, care și-a cucerit deja un nume în soccerul mondial, va ataca preliminarile Weltmeisterschaft-ului 1974 programat în R. F. a Germaniei. Pentru a aprecia la justa lor valoare perspectivele selecționatei României în sezonul care începe, pentru a avea un punct de comparație, trebuie să ne referim, pe scurt, la etapa care, calendaristic, începe la 27 octombrie 1968, o dată cu meciul pierdut la Lisabona, în fața Portugaliei (0-3) și se încheie la 25 iunie 1972 cu partida egală (3-3) cu Italia. Această etapă se poate împărți distinct în două semietape ce pot fi caracterizate prin:

1. semietapa ieșirii la suprafață;
2. semietapa consolidării.

Prima semietapă, în care am avut ca adversari tot ce există mai bun în fotbal, începînd cu campioana de atunci a lumii, Anglia și încheind cu fosta și actuala deținătoare a titlului, Brazilia, era firesc să fie totodată o fază a tatonării, a „luării pulsului” soccerului mondial, tradusă pe gazon printr-un joc caracterizat prin prudență, precauție, circumspecție, degeaba criticat, dar necesar în etapa dată pentru a nu se pierde terenul cîștigat, și pentru a continua pașii înainte făcuți cu atîta greutate. Fără acea altă de hula temporizare, care nu însemna altceva decît scoaterea adversarului din ritm, o tactică utilă — repetăm — pentru acei ani de început, nu am fi putut ajunge nici în Mexic, nici în primele opt ale continentului. Ceea ce a supărat au fost însă exagerările, gen jocul acela fără cap și fără coadă de anul trecut, de la Bratislava, cu Cehoslovacia.

Pășim, acum, după ce antrenor și echipă au acumulat o experiență ce nu poate fi contestată și cu alți mai mult neglijată, experiență care nu a existat, într-o altă etapă, fără îndoaie superioară, aceea a valorificării învățămintelor deprinse. Se pare că și jucătorii care intră în vizorul echipei naționale dau posibilitatea

Cea de a doua semietapă, aceea în care ne-am deprins cu adversarii de marcă, cu stilul lor de exprimare pe gazon, se caracterizează printr-un joc mai aerisit, cu ceva mai mult accent pe atac, deși în această perioadă naționala noastră n-a putut alinia aproape niciodată cel mai bun 11. Și lipsurile au apărut în special acolo unde ne durea mai rău, în atac. A început degringolada lui Dumitrache, lipsa de formă a lui Neagu (încheiată spre sfîrșitul sezonului), carentele lui Dobrin care — cu excepția partidei cu Ungaria, de la Belgrad — este un om de nădejde doar în meciurile disputate la București. Neșansa l-a ținut departe de națională și pe Boc, astfel că Dinu — plurivalent, la fel de bun fundăș ca și mijlocas ofensiv — a trebuit să rămînă fixat în ultima linie defensivă, alături de Lupescu.

Ca urmare, efectivul avut la dispoziție l-a obligat pe antrenorul federal Angelo Niculescu, să păstreze și în această a doua semietapă liniile tactice generale folosite pînă acum, cu tendința de a modifica tradiționalul 1-4-4-2 într-un 1-4-3-3 în care tenta ofensivă să fie mai vizibilă. Și ea a fost la ultimul meciuri. Să ne amintim de înfrîngerea cu Cehoslovacia, de la București, de repriza a doua a partidei de la Budapesta, de unele momente ale jocului cu Ungaria de la București etc.

Pășim, acum, după ce antrenor și echipă au acumulat o experiență ce nu poate fi contestată și cu alți mai mult neglijată, experiență care nu a existat, într-o altă etapă, fără îndoaie superioară, aceea a valorificării învățămintelor deprinse. Se pare că și jucătorii care intră în vizorul echipei naționale dau posibilitatea

re-gîndirii tacticii de joc, trecerea spre un fotbal mai dinamic, mai activ, mai percutant. Lăsînd la o parte postul de portar, unde există mai multe posibilități, să discutăm despre linia de fund unde Bolyon, un fundăș central cu certe calități, cu o tehnică bună și o mare rază de acțiune, poate lua locul tenacului Dinu și, alături de Boc — sperăm, scăpat de autocomplexe — poate alcătui un cuplu redutabil. Dar în apărarea imediată se mai poate vorbi și de Sătmăreanu II sau Olteanu (Stegul roșu), ca și de Smarandache, ale cărui progrese marcate în ultimul timp (minus atacul de deposedare, de cele mai multe ori fault curat), sînt foarte mari.

Eliberat din postul de stîlp în fața porții, Dinu poate avansa din nou — și pentru mai multă vreme — în linia de mijloc, unde alături de Dumitru și Radu Nunweiler poate alcătui compartimentul cel mai valoros al naționalei. Tot aici își pune candidatura cu o pondere tot mai mare un alt mureșan. Este vorba de Hajnal, jucător foarte mobil, cu o tehnică excelentă, care trage la poartă la fel de bine cu ambele picioare prototipul mijlocasului care poate fi întrebuintat și ca extremă falsă.

Problemele de rezolvat rămîn tot în linia de atac. Ultimele competiții internaționale au demonstrat o accentuare a capacității ofensive a celor mai multe dintre echipe, ceea ce impune o creștere corespunzătoare, pe aceleași coordonate și a reprezentativei României. Pe cine ne putem bizui? Bineînțeles, în primul rînd pe cei care și pînă acum au fost folosiți. Dar se poate conta, care, pe revenirea lui Dumitrache printre tricolori? Pe prezența meci de meci

ELECTIVE ALE REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI

OTULUI

...sau înapoi în momentul ieșirii
atac, a compromis multe situații
ne de a surprinde apărarea ad-
reă. Pasa lungă și viteza de reac-
atit de necesare în asemenea si-
ții, lasă de dorit. Lipsese însă și
menii de contraatac.

Se resimte încă lipsa unor „ex-
me de meserie”, astăzi reconsti-
te în fotbalul modern. Echipa a
ut o singură extremă sau „ex-
me false”.

Angajamentul fizic nu se ridică
nivelul pretins azi în fotbal, mai
es la mijlocași și atacanți. Este
otivul pe care, în anumite me-
uri, când era indicat, nu s-a re-
at presingul.

Rezistența individuală a fost

inegală, dar asta a depins și de pre-
gătirea cu care unii jucători au ve-
nit în lot.

● În unele partide, echipa a do-
vedit că nu știe sau nu poate să
speculeze un moment favorabil care
i se oferă, fie ratarea unui penalty
de către adversar (Cehoslovacia —
România), fie egalarea reușită de
„tricolori” care a surprins și des-
cumpănit pe adversari (Ungaria —
România).

● Dublajul în apărare prezintă
uneori fisuri și din această pricină
primim goluri (Ungaria—România la
Belgrad).

● În fine, nu sînt asigurate du-
blurile, mai ales pentru posturi
care provoacă griji de pe acum (fun-
dași centrali, extreme). În acest sta-
diu se află reprezentativa noastră,
la ora bilanșului unui sezon interna-
țional. Perspectivile ei în lumina
notațiilor de mai sus? Vom încerca
să le conturăm în comentariul de
mai jos.

ANGELO NICULESCU ARE CUVÎNTUL

PREOCUPĂRILE ACTUALE:

ASIGURAREA „DUBLURILOR” ȘI ORIENTAREA SPRE 4-3-3

L-am întâlnit pe antrenorul emerit
Angelo Niculescu în ajunul plecării
sale la Constanța (și veți vedea mai
jos de ce a făcut această deplasare).
Am profitat de ocazie (mai ales că
urma să absenteze vreo 10 zile) pen-
tru a sta de vorbă cu el pe tema
preocupărilor sale și a perspective-
lor lotului A. L-am stîrnit cu urmă-
toarea întrebare, ca să ajungem mai
repede și mai concret la obiect:

— Dacă peste o săptămînă, să spu-
nem, echipa României ar urma să
dispute un meci internațional și din
lot ar lipsi, de pildă, Lupescu, Nun-
weiler VI, Sătmăreanu, Lucescu și
Dobrin, ce ai face?

— Noroc că nu sînt pus acum în
situația asta — a răspuns prompt și...
zimbînd Angelo Niculescu. M-aș găsi
în încercătură. Și nu pentru că nu
m-ar fi preocupat această problemă,
foarte serioasă la ora actuală, întru-
cit se impune o improspătare a lotu-
lui și o lărgire a cadrelor sale, avînd
în vedere activitatea internațională
viitoare și, în general, principiile
muncii în perspectivă. Dar, dintre
candidații vizati să devină dubluri
capabile să se transforme în titulari,
puțini au satisfăcut, cu toate calită-
țile pe care le-am întrevăzut la ei.
Poate că la cluburile lor nu reușesc
să-și valorifice aceste calități.

Cert este că eu, care mă aștept ca
mîine-poimîine să-l pierd pe Lupescu
de pildă, sau să nu contez pe o pe-
rioadă pe Lucescu, Dobrin sau Dinu,
sînt preocupat încă de anul trecut de
această problemă. Am și făcut cîteva
încercări, le-am repetat, cu N. Io-
nescu, portarul Ștefan, Pescaru și
voi continua și în acest sezon. De alt-
fel, pentru asta mă și duc la Con-
stanța, unde evoluează, în campiona-
tul european universitar, selecționa-
ta română. Vreau să văd jucînd mai
mult și într-o competiție perechea de
fundași centrali Pexa — Deselnicu,
în care sper, dar rămîne de văzut în
ce măsură mă va confirma. Aș avea
o rezolvare pentru două posturi-cheie,
în care — desigur — contez mai
departe pe Boc și, la nevoie, pe Dinu,
cu care însă am alte intenții. De a-
semenea, vreau să-l urmăresc pe
Oblemenco, Mircea Sandu, Marcu —
deși ultimul stă sub o sancțiune după
meciul olimpic cu Danemarca — dar
rămîne în evidența mea — Munteanu
de la „U” Cluj.

— Înseamnă că ne putem aștepta
chiar la începutul sezonului viitor la
renovări în lot...

— Tot ce-l cu puțință, e chiar ne-
cesar. Verificările la stagiile de pre-
gătire nu sînt suficiente și nici sută
la sută concludente. Adevăratul exa-
men îl constituie un joc inter-tări și
de aceea în intenția mea este să-l fo-
loresc pe Oblemenco și Deselnicu în
partida amicală cu Austria, de la 3
septembrie, la Craiova. De altfel, la
prima convocare a lotului (31 iulie —
2 august) voi avea posibilitatea ca a-
tături de vechii membri ai lotului
(Dobrin, Delcanu, Neagu, Domide
etc.), să-l folosesc și pe Hajnal, ca

mijlocas, Băloni, ca fundaș central
avansat, precum și — din nou — pe
Nae Ionescu și Kun II.

— Asemenea remanieri presupun
și modificări în jocul echipei? Sau,
altfel spus, vă gîndiți și la rețeturi
din acest punct de vedere?

— Da, dar fără să umblu la meca-
nismul de ansamblu al echipei. Con-
cret: vreau să fac permanent, ceea
ce echipa realizează parțial, în funcție
de fază, adică trecerea la 4-3-3, cu
folosirea lui Dinu ca mijlocas, sperînd
că voi rezolva mai întîi proble-
ma cuplului de fundași centrali. Dar,
asta cere timp.

Pagini realizate de

● Eftimie IONESCU
● Petre GAȚU și
● Mircea TUDORAN

AREA SELECȚIONABILILOR

...Dobrin? Cuplul lor, ofensiv
în excelență poate rezolva multe
problemele liniei de atac. Bor-
se poate adăuga — după expira-
re — Marcu, rapidul ex-
m-slinga al Universității Craiova,
remă „de meserie”, ca de altfel și
Dumitrescu în cazul în care di-
novistul dovedește o revenire în
mă. În felul acesta Iordănescu
ate fi „eliberat” de tricoul nr. 11
trecut pe unul din posturile pre-

ferate, din mijlocul liniei de atac.
Desigur, campionatul mai poate da
și alte idei, poate aduce și alte so-
luții care acum nu se întrevăd.

Toate acestea fac posibilă „tran-
sferarea” așezării 1-4-2 (4)-4 (2)
spre un 1-4-3-3, cu un grad ofen-
siv sporit. Perspectivile tactice ale
echipei naționale sînt însă așa cum
am arătat în aceste rânduri, strict
legate de jucătorii pe care va pu-
tea să conteze.

PATRU DINTRE ASPIRANȚII LA
TRICOU NAȚIONAL: POR-
TARUL ȘTEFAN, FUNDAȘUL
CENTRAL PEXA, ATACANȚII
HAJNAL ȘI KUN II

● OPINII „NEUTRE” ● OPINII „NEUTRE” ● OPINII „NEUTRE” ●

Emanoil Hașoti: DEFICIENȚELE ÎN JOCUL SELECȚIONABILILOR — CONSECINȚĂ A PREGĂTIRII SLABE LA CLUBURI

„Nu pot să fiu sub nici un motiv
de acord cu cei care critică delibe-
rat, de multe ori preconcepț, echi-
pa națională sau tacticile folosite de
ea. Angelo Niculescu a făcut o treabă
excelentă, cu rezultate pe care nu
le poate contesta nimeni, fără pre-
cedent în istoria echipei noastre na-
ționale. Și asta, cu mijloacele pe

care le-a avut la îndemînă, adică
neputînd selecționa decît dintr-un re-
zervor — acela al fotbalistilor noștri
divizionari — a cărui medie valorică
destul de slabă o cunoaștem cu toții.
Este foarte greu de făcut față pe
plan internațional cu jucători care
nu posedă decît o pregătire fizică
destul de precară. Tot aici aș putea
include și tacticile afte de controver-
sate ale antrenorului Niculescu, de
genul „temporizării”. Nu poți să te
arunci în luptă orbește cu săbiul de
lemn, cînd adversarii cei mai valo-
roși îți lîntăniți au asemenea nivel
de pregătire fizică care le transformă
pur și simplu calitățile în adevărate

arme de foc... Deficiențele cele mai
mari sînt, după părerea mea, la club-
buri, în pregătirea „de acasă” a se-
lecționabililor.

În ceea ce privește promovarea u-
nor noi jucători, cred că ar fi utilă
încercarea tinerilor Marcu și Mul-
țescu, care m-au impresionat în ul-
timul campionat în mod deosebit. De
asemenea, rămîne în picioare proble-
ma rezolvării unor posturi deficitare
în echipa națională: pentru atac,
două extreme cu randament superior
titularilor actuali și, poate, a înău
unui virî, iar în apărare dublarea fiecă-
rui post în parte cu rezervă de va-
loare, care să poată intra oricînd, cu
deplin succes, în locul titularului. Dar,
repet, totul depinde de ceea ce îi
vine, și cum îi vine de pregătît, an-
trenorului reprezentativei noastre de
la echipele divizionare A...”

PALMARESUL „NAȚIONALEI” SUB ACEEAȘI CONDUCERE TEHNICĂ

Angelo Niculescu a revenit la cîrma echipei naționale
la jumătatea anului 1967 și și-a început efectiv activitatea
din toamna aceluiași an. De atunci, echipa reprezentativă
a susținut, pînă astăzi, 37 de întîlniri amicale și oficiale,
a căror bilanș este următorul:

1967 Berlin : R. D. Germană — România	1-0 (TO)
București : România — R. F. a Germaniei	1-0
București : România — R. D. Germană	0-1 (TO)
Kinshasa : Zair — România	1-1
1968 Linz : Austria — România	1-1
București : România — Olanda	0-0
Lisabona : Portugalia — România	3-0 (CM)
București : România — Anglia	0-0
București : România — Elveția	2-0 (CM)
1969 Londra : Anglia — România	1-1
Atena : Grecia — România	2-2 (CM)
Paris : Franța — România	1-0
Lausanne : Elveția — România	0-1 (CM)
Belgrad : Iugoslavia — România	1-1
București : România — Portugalia	1-0 (CM)
București : România — Grecia	1-1 (CM)
1970 Lima : Peru — România	1-1
Stuttgart : R. F. a Germaniei — România	1-1

Reims : Franța — România	2-0
București : România — Iugoslavia	0-0
Guadalajara : Anglia — România	1-0 (CM)
Guadalajara : România — Cehoslovacia	2-1 (CM)
Guadalajara : Brazilia — România	3-2 (CM)
București : România — Finlanda	3-0 (CE)
Cardiff : Tara Galilor — România	0-0 (CE)
Amsterdam : Olanda — România	2-0
1971 Novi Sad : Iugoslavia — România	0-1
Bratislava : Cehoslovacia — România	1-0
Helsinki : Finlanda — România	0-4 (CE)
Copenhaga : Danemarca — România	3-1 (TO)
București : România — Cehoslovacia	2-1 (CE)
București : România — Tara Galilor	2-0 (CE)
1972 București : România — Franța	2-0
Budapesta : Ungaria — România	1-1 (CE)
București : România — Ungaria	2-2 (CE)
Belgrad : Ungaria — România	2-1 (CE)
București : România — Italia	3-3

Așadar, din 37 de jocuri (amicale, în campionatul
mondial — CM, și al Europei — CE și în preliminariile o-
limpice — TO) 11 victorii, 15 meciuri nule, 11 eșecuri, 40
goluri date și 36 primite, 14 meciuri au avut loc acasă (7
victorii, 6 nule) și 23 în deplasare (2 victorii și 8 nule).

Nicolae Proca: „NAȚIONALEI” ÎI LIPSEȘTE CEEA CE LIPSEȘTE FOTBALULUI NOSTRU ÎN GENERAL: SPIRIT MAI OFENSIV

„E foarte greu să discuți despre e-
chipa națională, din afara ei. Dacă
îmi voi permite cîteva opinii, ele
vor fi strict personale, pîrînd, fi-
rest, elementul de subiectivism. Pot
spune că pînă acum, chiar dacă nu a
reușit să se califice în semifinalele
campionatului european, reprezenta-
va noastră a reușit lucruri cu care
puține formații din fotbalul euro-
pean se pot mîndri. Că se puteau
obține rezultate și mai bune, e o altă
discuție, care are în centrul său ele-
mentul șansă și neșansă, orientarea
într-un anumit joc...”

Cred că echipei noastre îi lipsește
ceea ce lipsește fotbalului românesc
în general: încrederea de a fi mai
ofensiv, mai curajos în acțiunile de
atac. Problema extremelor e o pro-
blemă generală și ea. Cînd s-a jucat
cu extreme de meserie, s-au obținut
rezultate. Cînd s-a jucat cu extreme

false, randamentul a scăzut, atacul
nostru fiind lipsit și mai mult de for-
ța atit de necesară. Dacă ar fi să
mă gîndesc la nume noi, ar fi foarte
greu să indic cu certitudine jucători
care — deși după opinia generală,
sînt foarte buni, introducîți în națio-
nală nu vor dezamăgi. Gîndiți-vă ce
se spunea despre Năstase la un mo-
ment dat! Și „marele titular”, cum
îl vedeau foarte mulți, a dispărut
complet. Pot indica, cu anumite re-
zerve, cîteva nume în care eu per-
sonal cred: Iordache și Ștefan, Să-
tmăreanu II și Mario Olteanu (de la
steagul roșu), Băloni, Hajnal, Pescaru,
Broșovschi și Györfi — care, zic eu,
mai trebuie încercat, pentru că este
foarte util în deplasare pe jocul de
contraatac. Problemele de bază ale
echipei naționale rămîn însă în răs-
pundera celor care se ocupă zi de
zi de acest important subiect...”

AZI, VĂ PREZENTĂM NOILE PROMOVATE ÎN DIVIZIA B

DELTA TULCEA ȘI-A VĂZUT (MERITAT) VISUL CU OCHII

Așadar, în a doua tentativă a sa, echipa Delta Tulcea a reușit să promoveze în Divizia B. Spunem în a doua tentativă, întrucât tulcenii au participat și în vara anului trecut la jocurile de baraj de la București, când zeita Fortuna a suris formației Metalul Plopieni. Dar iată, după încă un an de muncă în Divizia C, jucătorii antrenati de **Paul Niculescu** și-au văzut visul împlinit. Un vis trăit de un oraș întreg, prin cei aproximativ 5000 de suporteri, martori oculari ai succesului din Capitală.

După eșecul din vara trecută, lotul echipei a fost supus unor remanieri și completat cu câțiva jucători noi care s-au încadrat corespunzător în angrenajul echipei. Este vorba de **Preașu, Muster, Stoichițoiu, Girip și Căpitanu**. Asaltul câștigării seriei a III-a a Diviziei C, a început vizibil de la 1 noiembrie 1971, dată când conducerea tehnică a echipei a fost încredințată lui **Paul Niculescu**, un antrenor tânăr și dornic de afirmare. De atunci, Delta Tulcea a jucat în permanență un rol important în disputa pentru șefia seriei, schimbându-se deseori la trenă cu principala ei urmăriitoare Constructorul Galați. În finalul campionatului tulcenii s-au desprins și au reușit să ocupe primul loc, cu două puncte avans față de gălățeni și totodată și dreptul de participare la barajul de la București.

Prima partidă susținută în fața formației I.T.A. Pașcani câștigată de tulcenii de o manieră categorică cu scorul de 10-1 a reliefat multiplele posibilități ale echipei de la Dunăre. E drept, a doua întâlnire decisivă cu Petrolul Moinești a fost privită cu mai puțină atenție, și calificarea a stat în cumpănă până în ultimele minute de joc. Cu toate acestea, succesul echipei Delta Tulcea este incontestabil, pregătirea fizică superioară, calitățile tehnice ale jucătorilor și superioritatea tactică fiind principalele atuuri cu care s-a detașat de celelalte două pretendente. Desigur, meritul este în primul rând al jucătorilor, din rândul cărora s-au remarcat portarul **Enache**,

sigur în intervenții, fundașii **Zait și Florea II** greu de depășit, cu un serviciu corespunzător, mijlocașul **Stoichițoiu**, laborios în zona de pregătire a atacurilor și înaintașii **Girip, Pareșcurea și Răuț** (un excelent virf) toți, buni driblouri și percutanți. Nu trebuie omis însă nici meritul antrenorului care din timp, în funcție de posibi-

litățile jucătorilor ce-i avea la dispoziție a știut să aleagă cea mai corespunzătoare așezare în teren, apelând și la câteva permurări de posturi. De exemplu atacanții **Căpitanu și Stănăgău** au fost utilizați ca mijlocași, iar **Pareșcurea** din extremă stângă a devenit virf. Ca o caracteristică a jocului echipei s-a văzut continua mișcare în teren a jucătorilor prin

multiple demarșuri, ea și permanenta lor preocupare de a utiliza pasa pe jos. Cu o asemenea manieră de joc, Delta Tulcea a putut să-și sufocă adversarii înfrânți, să-și supună la o permanentă defensivă, menținând un ritm ridicat mai ales spre finalul partidelor.

Fără îndoială, că succesul tulcean s-a datorat și

altor factori relevați în succinta declarație a antrenorului **Paul Niculescu**:

„Sintem cu toții fericiți de izbînda promovării în Divizia B. Aceasta o datorăm, și sprijinului susținut acordat în permanență de organele locale și de conducerea asociației, pe care le-am simțit întotdeauna alături de noi”.

Impresia bună pe care a lăsat-o echipa Delta în Capitală, obligă pe aceasta la o comportare corespunzătoare și în jocurile campionatului diviziei secunde.

Gheorghe NERTEA

Delta Tulcea se recomandă. În picioare, de la stînga la dreapta: C. Zait (căpitanul echipei), Gh. Florea, I. Căpitanu, Gh. Breașu, D. Schmidt, C. Enache, I. Răuț, M. Stoichițoiu, P. Niculescu (antrenor). Jos: D. Onea, Gh. Pareșcurea, N. Girip, M. Muster, M. Stănăgău, A. Manu

Foto: Dragoș NEAGU

- DELTA este echipa de fotbal a municipiului Tulcea.
- Președintele Asociației: ION MARTIN.
- Președintele secției de fotbal: MARIN TRIPCEA.
- Antrenor: PAUL NICULESCU.
- Stadionul asociației: Delta (gazonat), capacitate 7 000 locuri.
- Lotul de jucători folosiți: ENACHE (29 ani), BREAȘU (25), MUSTER (28), ZAIT (29), FLOREA II (29), MANU (28), STĂNĂGĂU (27), GIRIP (30), RĂUȚ (20), STOICHIȚOIU (25), PAREȘCUREA (36), SCHMIDT (28), CĂPITANU (29), ONEA (32).
- Media de vîrstă a echipei: 25 ani și 6 luni.

METALUL DROBETA TR. SEVERIN O ECHIPĂ TENACE, CU MORAL ROBUST

Severinenii au mai avut echipă în Divizia B. Ultima dată în 1970, an în care Metalul nu s-a „călit” suficient în jocurile seriei a II-a a eșalonului secund și a retrogradat fără nici o scuză. După aceea, pri-

mul an în „C” a fost greu, mai ales într-o serie (a V-a) în care Vulturii Textila Lugoj viza marile salt pe care îl și obținea în vara lui ’71. Din lotul Metalului nu mai puțin de 13 jucători pleca-

seră prin alte părți, dar priceputul profesor de educație fizică, Constantin Lepădatu, revenit la conducerea echipei (tot el reușise promovarea în B în 1968) acordă mare credit încredințării, celorva juniori talentați de la Școala profesională a șantierelor navale, acolo unde predă el și de la centrul de copii și juniori (coordonator Mircea Mocanu). Cu o echipă schimbată Metalul termină primul an de carantină modest, pe locul 8. Organele locale și conducerea asociației acordă însă, în continuare sprijin formației, copiii talentați ai antrenorului Lepădatu cîș-

tigă experiență și mun la cale „marile manevre” pentru sezonul ’71-’72. Serie grea și de dată aceasta. Cu Știința Petroșani și Minerul Lupeni adversari redutabili. Tot timpul în plasa liderului, Metalul Drobeta Tr. Severin câștigă însă, seria, o serie grea și își pune astfel candidatura la divizia secundă.

Severinenii veniseră la Rm. Vlcea, cu gîndul măturat de a „muri” în teren pentru promovare. Știau că Independența Sibiu și Vagonul Arad sînt formații grele, că au și ele același ideal, dar au cre-

zut cu încăpăinare că ei vor triumfa. Își sprijineau iluziile, poate, pe reflexele uimitoare ale portarului Angelescu marele inger salvator în partida decisivă cu sibienii, pe tenacitatea și experiența „bătrînilor” din formație (Jimboreanu — căpitanul echipei, Șandru și Cîrtog), pe abilitatea tinerei linii de atac în care cel mai vîrstnic om, Căprioru (23 ani), s-a dovedit un expert al contraatacului și al driblingului util, și, dincolo de toate aceste elemente, metalurgistii și-au întredînat crezul lor în izbîndă, prin tehnicitatea de ansamblu — superioară celorlalte două formații prezente la baraj — și prin forța morală.

Această dominantă psihică poate fi considerată chiar marea cauză a reușitei finale. Pentru că, în meciul decisiv cu Independența Sibiu au fost câteva momente incandescente în care echipele cu psihicul firav și-ar fi pierdut capul și, implicit, și marile iluzii Metalul Drobeta Tr.

Severin a avut însă un moral robust, nu s-a pierdut la prima lovitură, a luptat în continuare pentru promovare și, astăzi, la „Porțile lumii” fotbalul strălucește iarăși.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a sublinia calitățile antrenorului Constantin Lepădatu, cel care a clădit o nouă echipă, tinăra și serioasă, unită și talentată. Din cite am înțeles, Constantin Lepădatu e din nou în situația de a se despărți de echipă pentru că nu intenționează să părăsească catedra de educație fizică de la Școala profesională a șantierelor navale. În interesul fotbalului severinean trebuie să se găsească o soluție rezonabilă.

„Metalul Drobeta Tr. Severin a urcat aîn nou în scena secundă. Probabil că știe prea bine că aici viața e aspră din prima pînă în ultima etapă...

Mircea M. IONESCU

- METALUL este echipa de fotbal a șantierelor navale din municipiul Drobeta Tr. Severin.
- Președintele asociației: SEVER DRĂGULICI.
- Președintele secției de fotbal: CONSTANTIN PĂNESCU.
- Antrenor: prof. CONSTANTIN LEPADATU.
- Stadion: 1 Mai; capacitate 12 000 locuri.
- Lotul de jucători folosiți: ANGELESCU (25 ani), NAE (20), MUSCHICI (22), CÎNTAR (20), TRĂȘCU (24), CÎRTOG (31), VIȘAN (28), DAVIDESCU (21), SANDRU (23), JIMBOREANU (33), IACOB (31), OLTEANU (19), BITA (19), CĂPRIORU (23), GETOIU (20), COCULESCU (18), TÎBA (27).
- Media de vîrstă a echipei: 24 de ani și 3 luni.

Metalul Drobeta Tr. Severin, se recomandă. În picioare, de la stînga la dreapta: Buiuc (bolnav în sezonul trecut), C. Lepădatu (antrenor), Davidescu, Cîrtog, Trășcu, Angelescu, Cîntar, Șandru, Nae, Vișan. Jos: Iacob, Olteanu, Căprioru, Jimboreanu, Boja, Tîră, Getoiu, Muschici

Foto: Virgil ONESA

- Două ani de „carantină” într-o serie grea.
- Cînd Metalul a retrogradat în „C”, 13 jucători au plecat prin alte părți...
- Antrenorul Lepădatu a dat credit încredințării.
- Se va despărți echipa de antrenor care o aduce a doua oară în ultimii 4 ani în Divizia B?
- În linia de atac, cel mai vîrstnic jucător numără 23 de ani!

CAMPIONATUL EUROPEAN

UNIVERSITAR

A INTRAT ÎN FAZA FINALĂ

cia — Luxemburg 1-0 (0-0), Cehoslovacia — U.R.S.S. 2-1 (1-0), U.R.S.S. — Luxemburg 1-1 (0-1).
Clasamentul:
1. Cehoslovacia 2 2 0 0 3-1 4
2. U.R.S.S. 2 0 1 1 2-3 1
3. Luxemburg 2 0 1 1 1-2 1

GRUPA II (Cluj): CEA MAI ECHILIBRATĂ

Faptul este exprimat și de rezultatele strinse. Totuși, ca joc, ca organizare, ca omogenitate, superioritatea a fost de partea reprezentativelor iugoslavi și spanice, pe merit calificate în sferturi. Bulgariei și Angliei le-au lipsit atacanții percutanți.

Rezultatele: Spania — Bulgaria 1-0 (0-0), Iugoslavia — Anglia 2-1 (0-0), Iugoslavia — Bulgaria 1-0 (0-0), Spania — Anglia 1-0 (0-0), Bulgaria — Anglia 3-1 (0-0), Iugoslavia — Spania — 2-0 (0-0).
Clasamentul:
1. IUGOSLAVIA 3 3 0 0 5-1 6
2. Spania 3 2 0 1 2-2 4
3. Bulgaria 3 1 0 2 3-3 2
4. Anglia 3 0 0 3 2-6 0

GRUPA III (București): PARTIDE PASIONANTE

Chiar dacă s-au înregistrat și diferențe de scor, to-

tuși această grupă a prezentat trei echipe preocupate de joc plăcut și angajament care au pasionat. Dintre ele cele ale Ungariei și Belgiei s-au dovedit mai practice și mai eficiente, dar egale între ele.

Rezultatele: Ungaria — Belgia 2-1 (1-0), Belgia — Franța 4-0 (2-0), Ungaria — Franța 3-1 (1-0).
Clasamentul:
1. UNGARIA 2 2 0 0 5-2 4
2. Belgia 2 1 0 1 5-2 2
3. Franța 2 0 0 2 1-7 0

GRUPA IV (Constanța): S-AU CALIFICAT PROTAGONISTII

N-a lipsit mult ca studenții olandezi să producă surprize, dar până la urmă valoarea și-a spus cuvântul. Protagonistele — echipele României și R.F. a Germaniei — au cucerit primele două locuri. Formația Maltei s-a dovedit cea mai slabă dintre participante.

Rezultatele: România — Malta 15-0 (7-0), R.F.G. — Olanda 3-1 (1-1), România — Olanda 2-1 (0-1), R.F.G. — Malta 11-0 (4-0), România — R.F.G. 2-1 (2-1), Olanda — Malta 11-1 (6-0).
Clasamentul:
1. ROMANIA 3 3 0 0 19-2 6
2. R.F.G. 3 2 0 1 15-3 4
3. Olanda 3 1 0 2 13-6 2
4. Malta 3 0 0 3 1-37 0

De ieri, la Constanța a început a doua fază — și ultima — a acestui interesant campionat european universitar, ajuns la ediția a III-a. Este vorba de faza finală, cu prima etapă: sferturile în care s-au calificat reprezentativele din Cehoslovacia și U.R.S.S. (grupa I), Iugoslavia și Spania (grupa II), Ungaria și Belgia (grupa III), România și R.F. a Germaniei (grupa IV). Învingătoarele sferturilor de finală vor continua cursa spre titlu vineri, când au loc semifinalele, iar câștigatoarele acestora se vor întâlni duminică în finală.

Cum au ajuns cele opt echipe să se califice pentru sferturi? Iată o scurtă privire retrospectivă asupra fazei pe grupe.

GRUPA I (Craiova): FAVORIȚII AU CONFIRMAT

De fapt, în această grupă nu se punea problema primelor două clasate, care nu puteau fi decât Cehoslovacia și U.R.S.S. Și aceste echipe au confirmat așteptările, ocupând în această ordine locurile 1 și 2. Frumos și pasionant meciul dintre ele, încheiat cu victoria de justete a studenților cehoslovaci.

Rezultatele: Cehoslova-

• TIMISOARA • ARAD • REȘITA • LUGOJ • CARANSEBES •

• 28 IULIE — 6 AUGUST •

A VI-a EDIȚIE A TURNEULUI „PRIETENIA”

UNA DIN CELE MAI IMPORTANTE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE DE JUNIORI DIN EUROPA

GRUPA A

Cehoslovacia
Cuba
Polonia
U.R.S.S.
ROMANIA I

GRUPA B

Bulgaria
R.D. Germană
R.P.D. Coreeană
Ungaria
ROMANIA II

Turneul „PRIETENIA”, organizat anual și ajuns la a 6-a sa ediție, este rezervat selecționatelor celor mai tineri fotbaliști din țările socialiste. De la an la an, el și-a dovedit utilitatea, atât pe plan tehnic (jocuri bune, elemente evidente și lansate), cât și educativ, turneul constituind un bun prilej de apropiere și amicizie între tinerii sportivi, de cunoaștere a realizărilor socialiste, a succesorilor oame-

nelor muncii.
Anul acesta la turneu au participat reprezentative din 9 țări și anume: R.P.D. Coreeană, U.R.S.S., Cuba, Cehoslovacia, Polonia, R.D. Germană, Bulgaria, Ungaria și România (cu două echipe). Ele au fost împărțite în două grupe de 5, în cadrul cărora vor disputa jocuri la Timișoara (sediu tuturor delegațiilor), Arad, Reșița, Lugoj și Caransebeș. Programul meciurilor a fost astfel stabilit:
28.VII, TIMISOARA: România I — Cuba (gr. A) și Bulgaria — R.P.D. Coreeană (gr. B).
29.VII, ARAD: U.R.S.S. — Polonia (A); LUGOJ: Cuba — Cehoslovacia (A) și Ungaria —

România II (B); CARANSEBES: R.D. Germană — R.P.D. Coreeană (B).
30.VII, REȘITA: România I — Cehoslovacia (A) și Bulgaria — R.D. Germană (B).

1.VIII, TIMISOARA: U.R.S.S. — Cehoslovacia (A) și R.D. Germană — Ungaria (B); LUGOJ: Polonia — România I (A); CARANSEBES: Bulgaria — România II (B).

2.VIII, REȘITA: Cuba — U.R.S.S. (A) și R.P.D. Coreeană — Ungaria (B).

3.VIII, TIMISOARA: România I — R.D. Germană (B) și Polonia — Cehoslovacia (A).

4.VIII, LUGOJ: U.R.S.S. — România I (A); TIMISOARA: Cuba — Polonia (A) și Bulgaria — Ungaria (B); ARAD: România II — R.P.D. Coreeană (B).

După disputarea jocurilor din grupe, câștigatoarele lor vor disputa finala, iar cele clasate pe locurile 2, 3, 4 și 5 vor susține la 6 august meciuri de clasament pentru stabilirea celui general (2 cu 2, 3 cu 3, 4 cu 4, 5 cu 5).

Toate echipele se află în prezent la Timișoara, unde și-au continuat pregătirile pe terenurile special rezervate în acest scop. Ele au deplasat loturi cu elemente valoroase, care alcătuiesc formații capabile să și apere șansele la jocuri fruntase. Din rândurile lor cu siguranță că, la fel ca și în alți ani, se vor afirma valori certe care cu timpul vor fi promovate în primele echipe și chiar în loturi reprezentative de tineret sau seniori. Ca să dăm un exemplu, din selecțiile noastre de juniori, care au participat de la prima ediție a Turneului „PRIETENIA”, s-au lansat pe rând Iordănescu, Dumitru, Broșovschi, Hăjnal, Ștefănescu, Simionas, Petreanu, Helvel, Sătmăreanu II, Sandu, Gabriel, Gherghel, Năstase, Dobru, Donose, Băliș, Aelenei, Mircea Sandu, Anghelini etc. pe care azi îi întâlnim în echipe de Divizia A și chiar în loturile reprezentative.

Cine va câștiga anul acesta turneul? Greu de spus, dată fiind valoarea formațiilor care se vor înfrunta. Favorite sunt Cehoslovacia (ultima deținătoare a trofeului), Ungaria, U.R.S.S., Bulgaria și România. Dar surprize nu sînt excluse, prezente de altfel, la toate edițiile de până acum.

Cine va câștiga anul acesta turneul? Greu de spus, dată fiind valoarea formațiilor care se vor înfrunta. Favorite sunt Cehoslovacia (ultima deținătoare a trofeului), Ungaria, U.R.S.S., Bulgaria și România. Dar surprize nu sînt excluse, prezente de altfel, la toate edițiile de până acum.

PALMAREȘUL TURNEULUI

Ediția I, 1967, în Bulgaria: 1. BULGARIA I; 2. Iugoslavia; 3. U.R.S.S.
Ediția II, 1968, în Ungaria: 1. IUGOSLAVIA; 2. Ungaria; 3. Bulgaria.
Ediția III, 1969, în R.P.D. Coreeană: 1. R.P.D. COREEANĂ I; 2. U.R.S.S.; 3. R.D. Germană.
Ediția IV, 1970, în Polonia: 1. ROMANIA; 2. Polonia II; 3. Bulgaria.
Ediția V, 1971, în R.D. Germană: 1. Cehoslovacia; 2. R.D. Germană; 3. România.

BILANȚUL JUNIORILOR ROMANI

În cele cinci ediții anterioare, prima reprezentativă a României a ocupat succesiv locurile 6, 7, 4, 1 și 3, bilanțul său general fiind:
25 jocuri disputate, 12 victorii, 6 meciuri nule, 7 înfringeri, 28 goluri marcate și 22 primite.
Palmaresul general (inclusiv jocurile selecționatelor B):
195 — 85 — 43 — 63 — 288:216.

LA ORDINEA ZILEI
STIIND CINE VĂ SINT ADVERSARI DIN CUPELE EUROPE, CE VĂ PREOCUPĂ, LA ORA ACTUALĂ?
SONDA JANCHETA

Florin HALAGIAN „SĂ AVEM

CÎT MAI MULTE INFORMAȚII DESPRE ARRIS”

Florin Halagian este și acum sub impresia „socului” produs de câștigarea campionatului. Laurii victoriei finale i-au adus însă griji în plus. Pînă acum nu avea ce pierde; de aci încolo... are totul de pierdut! De aceea atenția sa este îndreptată spre o cit mai bună evoluție a echipei în Divizia A, cit și spre „Cupa campionilor europeni”:

— F. C. Argeș este pentru prima dată într-o asemenea plăcută și onorantă postură, de campionă, și vrem să cîștim titlul printr-o comportare cit mai bună. Nu e ușor lucru să joci într-o competiție la care mai participă alături de tine campioana Europei, Ajax Amsterdam, echipe vestite precum Real Madrid, Benfica Lisabona, T.S.K.A. Sofia, Juventus Torino, Ujpesti Dozsa, Bayern München și altele altele... ne-a spus el cu citeva zile în urmă.

— Sortii v-au hărăzit însă un adversar mai puțin strălucit... — La prima vedere, toată lumea ne și vede în turul al doilea. Dar să nu zicem hop pînă nu sîrim. Știm și proverbul cu buturuga mică... De aceea trebuie să ne pregătim cit mai bine pentru a lua start lansat în

„Cupa campionilor”. Să evităm zicala aceea cu „balonul e rotund”... Amintiți-vă cite ravagii fac echipele din Divizia C în „Cupa României”. Așa și cu Arris Bonnaweg. Pe noi — ca și pe ei, bănuiesc — interesîndu-ne calificarea, ne luăm toate măsurile pentru reușită.

— Ați intrat în legătură cu echipa din Luxemburg?

— Deocamdată doar telefonic. Ni s-a propus fie să jucăm noi cele două meciuri acolo, fie să evolueze Arris de două ori în România. Am refuzat ambele variante și vom juca, așa cum scrie în regulament, adică un meci la Luxemburg și altul la Pitești. S-a anunțat și o delegație de vreo 100 de persoane, care vor însoți echipa în calitate de turiști.

— Ce faceți pentru a vă documenta asupra campionatului Luxemburgului?

— Deocamdată ne informăm din ziare, studiem trecutele participări ale echipei la competițiile europene. Încă dibuim. Imediat ce va începe campionatul Marelui Ducat vom asista la unul din meciurile lui Arris. Aceasta e singurul mijloc de informare concretă. Alte lucruri în plus, deocamdată nici eu nu știu...

Bazil MARIAN „VOM ÎNCERCA

SĂ REZOLVĂM ENIGMA LANDSKRONA BOYS”

Pentru noi, Rapidul, actuala ediție a Cupei Cupelor înseamnă o participare ca adversar o reprezentantă a fotbalului suedez, strălucitor în urmă cu un deceniu. Tara noastră, însă, nu a mai avut prilejul unor contacte sportive directe din anul 1963, ceea ce constituie incontestabil un handicap. Pe de altă parte, informațiile pe care le deținem în prezent, în legătură cu situația „la zi” a fotbalului din patria lui Nordal, sînt foarte sumare și destul de relative, datorită, în primul rînd, absenței în ultima vreme a suedezilor din primul planul marilor competiții internaționale. În acest context numele viitoarei noastre parteneri de întrecere constituie o veritabilă enigmă.

Cine este această Landskrona Boys, această înedită adversară pe care va trebui să o cunoaștem, să-i determinăm posibilitățile și forța de joc pentru a o putea înfrunta cu succes în dubla noastră întâlnire din septembrie? Iată deci prima dintre problemele care ne preocupă în momentul de față și căreia va trebui să-i dăm un răspuns foarte urgent.

O a doua problemă de mare importanță, legată de prezenta Rapidului în Cupa Cupelor, se referă la situația actuală a echipei noastre și la perspectiva evoluției sale în această competiție. Și aici este cazul să subliniem necesitatea unei acțiuni de înfrumusețare și de fortificare a lotului pentru a avea certitudinea unei comportări meritorii. Dar, mai înainte de a vorbi de întărirea echipei, străduințele noastre se concentrează acum în jurul ideii menținerii a ceea ce avem în prezent și a găsirii unor soluții care să permită participarea la pregătire și a lui Dumitru, Codrea și Petreanu. Altfel va fi foarte greu, cu atît mai greu cu cît suedezii se găsesc, la ora meciului din septembrie, în plin sezon competițional, iar noi abia la începutul acestuia.

Oricum însă și în orice condiții vom fi puși să ne apărăm șansele vom lupta cu toate resursele noastre fizice și morale, așa cum a făcut-o de altele ori Rapidul, pentru a obține calificarea în turul următor al competiției.

Toma JURCĂ „U. T. A. PROMITE

SURPRIZE TACTICE”

Niciodată n-a jucat U.T.A. în competițiile europene la care a luat parte, eu vreau echipă nordică, din Scandinavia. Faptul că, în primul tur al „Cupei U.E.F.A.”, vom întâlni o formație suedeză de prim rang, cum este Norrköping, ne mărește... cantitatea de griji: avem griji cu antrenorul Dumitrescu, după cum știți, bolnav, și, deci, departe de echipă; cu linia de atac, de unde, probabil, va lipsi Broșovschi care își satisface stagiul militar și nu știu dacă-l vom putea folosi.

Cuvintele sînt ale antrenorului Toma Jurcă, inlocuitorul lui Nicolae Dumitrescu la conducerea formației textiliștilor din Arad și sintetizează momentul dificil în care se află U.T.A. în clipa de față. (De fapt, U.T.A., la fiecare început de campionat, traversează astfel de momente, legate, în special, de lotul redus numeric și, oarecum, neomogen valoric...).

— În cazul acesta, care vă sînt speranțele?

— Întrește, țintim calificarea, a continuat T. Jurcă. Căutăm să ne atingem scopul printr-o pregătire care să nu

omită nimic. Împreună cu Nieu Dumitrescu am alcătuit — înaintea plecării lui în amintitul concediu medical — programul antrenamentelor. Baza pregătirii pentru meciurile cu Norrköping o constituie instruirea făcută între 14 iulie și 19 august, iar turneul cel-vom întreprinde în Olanda, Belgia și Franța, va asigura reobinuirea cu atmosfera partidelor internaționale, familiarizarea cu jocurile în nocturnă. În perioada de întrerupere a campionatului, între 27 august și 9 septembrie, vrem să disputăm un meci internațional, la 30 august — adversarul încă nu-l cunoaștem — ca o repetiție generală pentru jocul cu echipa suedeză.

— Cum vă veți edifica asupra lui Norrköping?

— Un observator al nostru va vizita echipa suedeză la unul din meciurile acesteia, programat între 15 august și 1 septembrie. U.T.A., însă, va căuta să însușească și să aplice niște elemente tactice noi, cu care să surprindă atît adversarii din țară, cit și pe Norrköping. Care sînt aceste surprize, însă, nu vi le pot spune.

Ștefan ONIȘIE „ADVERSARUL

NU MĂ ÎNGRIJOREAZĂ, CI PROBLEMELE LUI U”

Obiectiv judecînd lucrurile, trebuie să recunoaștem că noi, Universitatea Cluj, am pierdut la sorti cu cea mai redusă probabilitate dintre toate cele patru cu care se înfruntă echipele noastre de club în primul tur al competițiilor europene — Levski — Spartak.

Și, cu toate acestea, noi adversarul pe care-l vom întâlni la 13 și 27 septembrie, respectiv valorosul „11” sofot, îmi produce grijiile cele mai mari. Cî propriu mea echipă, dispersată — acum în perioada de pregătire pentru noul an competițional — în locuri și cu programe de instruire și obiective de performanță diferite: o parte, nucleul de bază al lotului nostru, la Cîmpulung Moldovenesc și apoi la Cluj; o a doua grupă, cuprinzînd pe Ștefan, Pexa Mihail, Anca, Munteanu și Mureșanu, cu naționala studențescă la Constanța și în sfîrșit, o a treia fracțiune în care intră — alături de F. Lazăr, Barbu, D. Mocanu, Iordache, Sudi — și unii jucători susceptibili de promovare, cu echipa de tineret a clubului nostru care reprezintă țara la Balearnada ce se va desfășura în luna august la Izmir. În aceste condiții este de la sine înțeles că singura posibilitate de pregătire cu întreg efectivul de jucători ne-o oferă numai campionatul Mai precis, primele două etape pe parcursul cărora ne vom strădui să realizăm și omogenizarea de ansamblu, și forma sportivă necesară, și formarea de echipă cea mai aptă pentru performanța calificării în turul următor al Cupei U.E.F.A.

Iată, deci, că mult așteptata noastră prezentă într-o competiție internațională de amploare ne creează din start o serie de dificultăți pe care un sprijin real din partea federației ne-ar fi ajutat totuși să le înfruntăm, măcar în parte, scutindu-ne cel puțin de una din acțiunile, la care sîntem obligați să participăm cu jucătorii noștri pînă la începerea campionatului.

Acestea ar fi să spunem marile griji ce ne frîmîntă acum pentru înfrîngerea de amploare ne creează din start o serie de dificultăți pe care un sprijin real din partea federației ne-ar fi ajutat totuși să le înfruntăm, măcar în parte, scutindu-ne cel puțin de una din acțiunile, la care sîntem obligați să participăm cu jucătorii noștri pînă la începerea campionatului.

Acestea ar fi să spunem marile griji ce ne frîmîntă acum pentru înfrîngerea de amploare ne creează din start o serie de dificultăți pe care un sprijin real din partea federației ne-ar fi ajutat totuși să le înfruntăm, măcar în parte, scutindu-ne cel puțin de una din acțiunile, la care sîntem obligați să participăm cu jucătorii noștri pînă la începerea campionatului.

START ÎN TURNEUL FINAL OLIMPIC

La 27 august, deci de mîine într-o lună, la München, Augsburg, Nürnberg și Passau va fi dată lovitură de începere în turneul final olimpic. După cum se știe, la actuala ediție vor lua parte următoarele 16 reprezentative amatoare: **Ungaria** — calificată direct, ca deținătoare a titlului (cucerit la Ciudad de Mexico), **R.F. a Germaniei** — țară organizatoare și 14 formații care și-au cucerit locul în urma jocurilor disputate în cadrul preliminariilor: **URSS**, **Danemarca**, **R.D. Germană**, **Polonia** (toate din Europa), **Malaezia**, **Birmania**, **Iran** (reprezentantele Asiei), **Maroc**, **Sudan**, **Ghana** (din Africa), **S.U.A.**, **Mexic** (America de Nord și Centrală), **Brazilia**, **Columbia** (America de Sud).

CELE 46 DE MECIURI

La 11 iunie au fost stabilite și cele patru grupe finale, a căror componență o reamintim:

Grupa I: R.F.G., Malaezia, Maroc, S.U.A.;

Grupa a II-a: URSS, Birmania, Sudan, Mexic;

Grupa a III-a: Ungaria, Iran, Brazilia, Danemarca;

Grupa a IV-a: R.D.G., Ghana, Columbia, Polonia.

A fost stabilit și programul, care arată astfel:

27 august: Malaezia — R.F.G. (la München), Maroc — S.U.A. (la Augsburg), Iran — Ungaria (la Nürnberg), Brazilia — Danemarca (la Passau);

28 august: Birmania — URSS (Regensburg), Sudan — Mexic (Nürnberg), Ghana — R.D.G. (München), Columbia — Polonia (Ingolstadt);

29 august: R.F.G. — Maroc (Passau), S.U.A. — Malaezia (Ingolstadt), Ungaria — Brazilia (München), Danemarca — Iran (Augsburg);

30 august: URSS — Sudan (München), Mexic — Birmania (Nürnberg), R.D.G. — Columbia (Passau), Polonia — Ghana (Regensburg);

31 august: S.U.A. — R.F.G. (München), Maroc — Malae-

zia (Ingolstadt), Danemarca — Ungaria (Augsburg), Brazilia — Iran (Regensburg);

1 septembrie: Mexic — URSS (Regensburg), Sudan — Birmania (Passau), Polonia — R.D.G. (Nürnberg), Columbia — Ghana (München).

Echipele clasate pe primul loc în fiecare grupă se califică pentru al doilea tur final. Ele vor fi repartizate în alte două grupe, astfel: ocupantele locurilor 1 în grupele I și III alături de cele de pe locurile 2 din grupele II și IV, alcătuiesc **grupa A**; primele clasate în grupele II și IV, împreună cu formațiile de pe locurile 2 în grupele I și III, constituie **grupa B**. Partidele din cadrul acestor grupe vor avea loc la 3, 5 și 7 septembrie, urmînd ca la 9 septembrie să se desfășoare în finala turneului olimpic formațiile de pe locurile 1 din grupele A și B, pentru locurile 3 și 4 urmînd să joace reprezentativele de pe locul 2 în ambele grupe.

24 DE ARBITRI DIN 24 DE ȚĂRI!

Conform regulamentului, în turneul final olimpic de

fotbal vor oficia 16 arbitri (cite unul din fiecare țară calificată), alături de alți opt cavaleri ai fluierului din țări neutre.

Iată-i, mai întîi, pe cei 16: **Roberto Amoo Quarshie** (Ghana), **Abdelkrin Ziani** (Maroc), **Ahmed Gindil Salih** (Sudan), **U Tin Htut** (Birmania), **Djaffar Namdar** (Iran), **Oei Poh Hwa** (Malaezia), **Armando Marques** (Brazilia), **Guillermo Velasquez** (Columbia), **Marco Antonio Dorantes Garcia** (Mexic), **Michael Wuertz** (SUA), **Bent Nielsen** (Danemarca), **Rudi Glöckner** (R.D.G.), **Gerhard Schulenburg** (R.F.G.), **Karoly Palotai** (Ungaria), **Marian Strodecki** (Polonia), **Pavel Kazakov** (U.R.S.S.), **Ceilalți** conducători de joc vor fi: **Abdelkader Aouissi** (Algeria), **Kan-chee Lee** (Hong Kong), **Luis Pestarino** (Argentina), **Werner Wismann** (Canada), **William Joseph Mullan** (Scoția), **Francesco Francescon** (Italia), **Henry Oeberg** (Norvegia), **Dogan Babacan** (Turcia).

SCURTA CUNOȘTINȚĂ CU CELE ȘASE STADIOANE

Cele 46 de partide amintite vor avea loc pe șase sta-

dioane. Firește, cel mai mare este **Stadionul Olimpic** din München, recent inaugurat, și care oferă posibilități de excelență vizionare pentru 80.000 de spectatori, dintre care 36.000 în picioare. Al doilea ca mărime este **Stadionul Municipal** din Nürnberg, cu o capacitate de 65.000 de locuri, dintre care 50.000 în picioare. Apoi, **Stadionul Rosenau** din Augsburg, cu 44.000 de locuri (36.000 în picioare), **Stadionul SSV Jahn** din Regensburg are 25.000 de locuri dintre care doar 1.500 pe scaune, **Stadionul „Drei-Flüsse“** din Passau cu 20.000 de locuri dintre care 16.000 în picioare. Cel mai mic este **Stadionul ESV** din Ingolstadt, cu numai 15.500 de locuri.

Deși cele mai multe dintre meciuri se vor juca după-amiază, deci la lumina zilei, stadioanele (cu excepția celor din Ingolstadt și Passau) au instalație pentru jocuri în noaptea. De asemenea, în cazul în care la Ingolstadt, Passau și Regensburg va exista o cerere de bilete mai mare decît capacitatea tribunelor, există posibilitatea montării unor tribune metalice.

Selecionata Ghanei, una din finalistele turneului olimpic

PLANUL DE DESFĂȘURARE A TURNEULUI U.E.F.A. 1973

● NOUA EDIȚIE ÎȘI INCEPE DIN TOAMNĂ JOCURILE ● ECHIPA ROMÂNIEI ÎN GRUPĂ PRELIMINARĂ CU IUGOSLAVIA ȘI GRECIA

Au trecut două luni de la încheierea ediției jubiliare (a 25-a) a Turneului Internațional de Juniori organizat de U.E.F.A. și iată că au început pregătirile pentru cea din 1973, în ordine cronologică a 26-a. Ea va fi organizată, cum se știe, de Federația italiană de fotbal (între 31 mai și 9 iunie), cu prilejul aniversării a 75 de ani de la înființarea sa.

Primele pregătiri pentru această nouă ediție au început la... U.E.F.A., sub egida căreia se desfășoară tradiționalul turneu al juniorilor europeni. Din cele 30 țări înscrise (între 26 în 1970, 28 în 1971 și 30 în 1972), șapte au fost exceptate de la preliminarii: Italia (țara organizatoare), Anglia (ultima cîștigătoare), Bulgaria, Danemarca, R. D. Germană, Elveția și Cehoslovacia. Celelalte 23 au fost repartizate în 9 grupe preliminare care vor desemna 9 echipe cu drept de participare la turneul final. În urma tragerii la sorți efectuate de comisia de juniori U.E.F.A. grupele preliminare au fost astfel stabilite:

- Gr. 1: Austria și Malta
- Gr. 2: Luxemburg și Islanda
- Gr. 3: Irlanda și Suedia
- Gr. 4: Finlanda și Norvegia
- Gr. 5: Belgia, Spania și Portugalia
- Gr. 6: Olanda, Polonia și R.F.G.

- Gr. 7: Scoția, Țara Galilor și Franța
- Gr. 8: Grecia, Iugoslavia și ROMANIA
- Gr. 9: Ungaria, Turcia și U.R.S.S.

Deosebit de echilibrate sînt grupele de 3 echipe și în special nr. 5, 8 și 9. În cadrul grupelor se vor disputa jocuri tur-retur. Ele vor trebui încheiate înainte de 23 aprilie 1973, dată la care este necesar să fie cunoscute finalistele.

După stabilirea grupelor preliminare comisia de juniori a trecut la alcătuirea tot prin tragere la sorți a celor patru grupe din turneul final. Și sorții au decis următoarele:

Gr. A: Învingătoarea din gr. 8, Italia, învingătoarea din gr. 6 și 4

Gr. B: Învingătoarea din gr. 3, din gr. 9, Bulgaria și Danemarca.

Gr. C: Anglia, învingătoarea din gr. 2, Elveția și învingătoarea din gr. 5.

Gr. D: Învingătoarea din gr. 1, R.D. Germană, Cehoslovacia și învingătoarea din gr. 7.

În semifinale se vor întîlni cîștigătoarele grupelor A și C, de o parte, și ale grupelor B și D, de altă parte.

★

Cum se vede, în cazul cînd se califică, echipa noastră urmează să joace într-o grupă cu Italia (din nou, ca și în Spania, anul acesta) și cu cîștigătoarele grupelor 6 (Olanda, Polonia sau R.F.G.) și 4 (Finlanda sau Norvegia). O grupă dificilă, la fel de dificilă ca și cea preliminară, de altfel, în care selecționata noastră va întîlni Iugoslavia și Grecia. Motiv pentru care juniorii noștri trebuie să se pregătească cu toată seriozitatea, folosind în acest scop și jocurile din apropiatul Turneu Internațional „PRIETENIA“ (28 iulie — 6 august).

Carnet extern

SINGUR, CONTRA TUTUROR!

„Așa a ajuns în aceste zile neastîmpăratul, nervosul, plîm de el președinte al lui Olympique Marseille, Marcel Leclerc. O mai veche antipatie împotriva lui a izbucnit, recent, la reînvierea președinților cluburilor profesioniște franceze. S-a văzut cu această ocazie că Leclerc, conducătorul clubului campion al Franței, este singur. Metodele lui, nefînd seamă de legile onoarei și ale omeniei, au indignat în repetate rînduri. Mai cu seamă acea manevră reprobabilă care a dus la angajarea a doi dintre jucătorii de bază ai lui St. Etienne — Carnus și Bosquier — în plin campionat, într-un moment cînd St. Etienne conducea în clasament și, după suspendarea celor doi, a pierdut și șefia și titlul.

Acum, la reînvierea furtunoasă, care a reprezentat pînă la urmă un „proces Leclerc“, președintele lui Ol Marseille s-a văzut pus în minoritate la toate cele șase propuneri pe care le-a făcut (printre ele, mărirea numărului de jucători străini pentru fiecare echipă de la doi la trei; trecerea echipei naționale sub jurisdicția reuniunii președinților de cluburi; moștirea de neîncredere împotriva actualului președinte al Asocia-

ției cluburilor profesioniște, Jean Sadoul, socotit marele adversar al lui Leclerc etc.). Primind tovară după tovară, Leclerc și-a pierdut calmul și a făcut o declarație publică, repetată și într-o scrisoare adresată președintelui Sadoul, că va renunța la toți jucătorii profesioniști al lui Olympique, că va retrage echipa, deci, din campionat și din „Cupa campionilor europeni“.

Acest mod de a reacționa a produs imediat riposte energice. Federația, împreună cu reuniunea președinților de cluburi, i-au pus în vedere nădădădosul președinte că clubul din Marsilia va continua să existe, „sub conducerea actualului președinte sau al altuia...“; de altfel, o reuniune a comitetului director al lui Olympique a vădit desolidarizarea colaboratorilor lui Leclerc de acțiunile acestuia.

Zilele care urmează sînt foarte importante în privința evoluției conflictului. Așa cum s-au succedat evenimentele, pare însă foarte probabil ca Olympique Marseille să atace noua ediție a „Cupei campionilor europeni“, cu un nou președinte.

el i.

ÎN FINALA CUPEI EUROPEI CENTRALE

CELIK ZENICA — FIORENTINA

Deși a ajuns la a 30-a ediție (ceea ce și așa reprezintă mult), Cupa Europei Centrale inter-cluburi este mult, mai, bătrînă. Numără 45 de ani de existență! A luat ființă în anul 1927, cînd și-a consumat prima ediție, dar n-a avut o desfășurare continuă, s-au produs întreruperi care explică neconcordanța dintre... vîrstă și numărul edițiilor. De asemenea, de-a lungul anilor a suferit schimbări și ca sistem de disputare și ca țări participante. Au evoluat în cadrul ei cluburi din Austria, Italia, Elveția (retrasă în ultimii ani), Cehoslovacia, Ungaria și Iugoslavia, cu prezențe permanente sau aproape, și în cîteva rînduri echipe din România.

Anul acesta, în ediția a 30-a (a cărei formulă a fost aceeași din ultimii doi ani: două serii de cîte 3 echipe), au participat cite un club din Austria, Cehoslovacia, Ungaria și Italia și două din Iugoslavia (cîștigătoarea ediției precedente fiind de drept înscrisă).

SERIA A: Honved Budapesta — Sparta Praga 3—2 și 2—1, Celik Zenica — Honved Budapesta 3—0 și 0—3, Celik Zenica — Sparta Praga 2—0 și 2—0. **Clasamentul:** 1. Celik 6 p. (7—3), 2. Honved 6 p. (8—6); 3. Sparta 0 p.

SERIA B: Fiorentina — F. C. Viena 3—0 și 2—1, Partizan Belgrad — F. C. Viena 3—0 și 4—1. **Clasamentul:** 1. Fiorentina 6 p. (9—3); 2. Partizan 6 p. (9—5); 3. F. C. Viena 0 p.

Deci, în finală se vor întîlni Celik Zenica (deținătoarea trofeului) și Fiorentina. Pentru cele două jocuri (și finala se dispută tur-retur) echipa iugoslavă a propus datele de 23 august și 13 septembrie.

DE CE CUPA INTER-CONTINENTALĂ ESTE UN COPIL AL NIMĂNUI?

Ca de obicei, au început discuțiile în jurul datelor finalei Cupei intercontinentale. INDEPENDIENTE — AJAX. Anul trecut — vă amintiti? — această finală, cea adevărată (NACIONAL — AJAX), nici nu s-a mai disputat. Campioana olandeză a invocat diferite motive de ordin medical și nu s-a prezentat, fiind înlocuită într-o finală — surrogat, care să salveze tradiția și înecășările, cu PANTHINAIKOS ATENA.

Acum au apărut din nou neînțelegeri. INDEPENDIENTE BUENOS AIRES a propus 4 și 18 octombrie, AJAX AMSTERDAM 13 și 26 septembrie. Cum se vede, date total diferite, care exclud orice posibilitate de înțelegere. Firește că fiecare a propus ceea ce îi convenea, în raport cu activitatea sa competițională din toamnă. Dar, poate că, pînă la urmă, vor ajunge totuși la un acord, asupra altor date.

Nu aceasta vrem, să discutăm în aceste rînduri, ci să răspundem la întrebarea pe care, sîntem siguri, și-o pun mulți din cei care urmăresc fotbalul internațional: de ce nu sînt obligate echipele să cadă de acord sau nu se apelează la un arbitraj? Mai întîi pentru că nu este o finală OFICIALĂ. Regulamentul Cupei campionilor sud-americani prevede că echipa învingătoare va întîlni pe cîștigătoarea Cupei campionilor europen, dar regulamentul acesteia din urmă nu stipulează așa ceva. Astfel, înțeleg, disputarea acestei finale este facultativă pentru formația europeană. În al doilea rînd, F.I.F.A. — forul situat peste confederațiile continentale — nu o interzice, dar nici nu o recunoaște oficial punînd-o sub egida sa. Iar U.E.F.A. nu poate patrona o asemenea competiție, nefînd de competență sa. Poate doar să sugereze sau să sfătuiască un club european în asemenea situații și alții. Și asta dacă este solicitată de confederația sud-americană, care — în treacăt fie spus — pune mare preț pe disputarea finalei pentru a înclina eventual balanța de partea sa în duelul America de Sud-Europa.

Iată de ce finala Cupei inter-continentale este un fel de copil al nimănui și în jurul ei domnesc întotdeauna incertitudine. Situația însă, poate fi normalizată. Ar exista, după noi, o soluție pentru ca această Cupă să devină o competiție oficială: admiterea tuturor cîștigătoarelor de cupe continentale, sub egida F.I.F.A.-ei.

P. G.

AJAX ȘI GERD MÜLLER

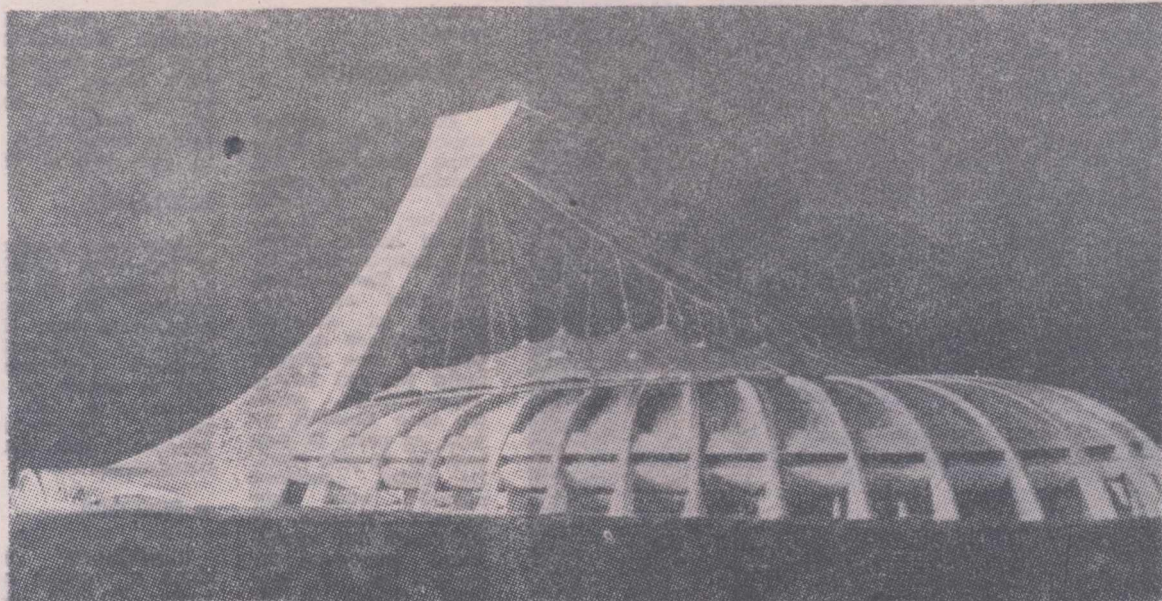
Activitatea competițională s-a încheiat în marile majorități a țării continentului nostru și cele două tradiționale concursuri ale revistei franceze „France Football” — „TROFEUL ADIDAS” și „GHEATA DE AUR” — și-au încheiat bilanțul pe anul 1971/72. Laureatul este deja cunoscut:

„TROFEUL ADIDAS” — care este atribuit clubului cu cel mai bun punctaj acumulat pe baza rezultatelor înregistrate (denumit „Challenge inter-cluburi europene”) — va reveni, și acest lucru nu-l deloc surprinzător, clubului AJAX din Amsterdam. Echipa lui ȘTEFAN COVACI a totalizat 42 de puncte, cu 3 mai mult decât Bayern München, cu 5 față de Benfica Lisabona și 10 față de Celtic Glasgow.

„GHEATA DE AUR”, nu mai încapă îndoială, revine „tinarului” lui Bayern München și al reprezentativei vest-germane, GERD MÜLLER, care a înscris 40 de goluri în 34 de partide de campionat. Îl urmează în clasament grecul ANTONIADIS (Panathinaikos) cu 39 goluri în 34 jocuri. HARPER (Aberdeen), LEE (Manchester United) și SANTRAC (O.F.K. Beograd) cu câte 33 goluri în 34, 42 și, respectiv, 34 partide.

„STADIONUL-CAMELEON”!... (AICI SE VA DISPUTA TURNEUL OLIMPIC 1976)

Ceea ce se vede în această fotografie nu-i decât macheta unui stadion gigant, conceput de arhitectul francez ROGER TAHLIBERT, stadion care va fi construit în Canada, la Montreal pentru J.O. din 1976 și pe care se va disputa, firește, și finala turneului de fotbal. Lucrările sunt prevăzute să înceapă din toamna acestui an și să fie încheiate în vara anului 1975.

Această grandioasă construcție, care surprinde și impresionează prin linia sa arhitecturală și prin ingeniozitatea prezintă particularități care i-au atras diferite denumiri: „STADIONUL REVOLUTONAR”, „STADIONUL DECAPOTABIL”, „STADIONUL PARASUTA” și „STADIONUL-CAMELEON”. REVOLUTONAR prin însăși forma sa: DECAPOTABIL — pentru că poate fi desmontat (întregul stadion este acoperit); PARASUTA — pentru că, ridicată, partea sa de sus are această formă; CAMELEON — pentru că poate fi folosit și pentru fotbal și pentru atletism, baschet și fotbal american, prin modificări rapide și ușoare: pe suprafața sa de joc, precum și prin mărirea capacității de la 50.000 (în întregime acoperit și permanent) la 70.000 de locuri!

Partea de sus a acoperisului, care corespunde suprafeței de joc și care seamănă cu o uriașă umbrelă

(suprafața — 20.000 m²), poate fi ridicată ca ajutorul unor cabluri prinse în uriașul catarg din stînga stadionului. Acest catarg-tură are 16 nivele cu o suprafață totală de planșeu de 10.000 m², și poate fi destinat magazinelor de echipament. Pe partea exterioară a catargului-tură vor funcționa ascensoare care vor transporta, ca funicularele, vizitatorii până la terasa și restaurantul situat la o înălțime de 170 m de pământ. Sub tribunele întregului stadion există o suprafață de 56.000 m², destinată amenajării de muzee, birouri, săli de joc, de antrenament etc. etc.

Un model de gigantism în sport.

DOI PERFORMERI

Caricaturistul maghiar SZEPES BELA și LENGYEL GYULA îi prezintă în „Nepsport” — Budapesta pe cei doi performeri ai campionatelor Ungariei: TICHY (stînga) — de 5 ori golgheter al întregii divizionare, azi retras din activitatea ca jucător; norarul SZENTMIRALY (dreapta) — de 6 ori campion cu echipa sa, Újpest Dozsa.

● Federația canadiană a anunțat numirea unui important număr de tehnicieni pe lângă echipa de fotbal a țării. În cazul în care aceasta se va califica pentru C.M. din 1974. Antrenorul echipei va fi FRANK PIKE, fost jucător la echipa engleză Plymouth, cel ce a condus și pregătirea de-a lungul preliminariilor olimpice.

● Sportak Trnava este campioană a Cehoslovaciei nu numai în fotbal, ci și în numărul de spectatori care urmăresc meciurile. S-a calculat că în campionatul recent de spectatori care a urmărit jocurile formației din Trnava a fost

ducătorilor de whisky. Firma „Bell”, producătoare de băuturi alcoolice a instituit un premiu care se acordă lunar celui mai bun antrenor al echipelor de fotbal din prima ligă engleză. Premiul constă într-un butoiș de whisky. Problema „laureatilor” promisiunii citat prezintă o problemă de specialitate — insulară, deoarece conținutul anti-sportiv al butoișului și faptul că el se schimbă în fiecare lună, generează pericolul ca întreg corpul de antrenori britanici să lupte din răsturnări pentru a-l obține. Astfel că în loc să gândească după rezultate, antrenorii „coaches” britanici risă să devină sclavi premiului „Bell”.

PULSUL JUCĂTORILOR

Cercetătorii științifici sovietici au făcut câteva teste interesante privind efortul fotbalistilor în decursul unui meci. S-a ajuns la concluzia că un jucător este în activitate, în cele 90 de minute, timp de 20-42 de minute. În acest interval el face 48-70 de starturi, aproximativ tot atâtea sprinturi, fiind în posesia mingii de la 22 secunde până la 2:50 minute. Medicii au luat frecvența pulsului jucătorilor — pe minut — la pauză și după meci, pe diferite compartimente de jucători. Și iată rezultatele (cifrele indică, prima și a doua repriză): INAIN-TAȘI: 122, 154; MILOCĂȘI: aceleași cifre; FUNDĂȘI: 132, 145.

Aceste teste arată că organismul unui jucător este supus unui efort deosebit de mare în timpul unui joc.

humus, Maiwald, Van Leeuwen, Bosgieter etc., etc.

● Real Madrid a angajat o nouă extensie stînga, numită Macanos, care vine de la echipa Murchia. Face parte din formația olimpică a Spaniei, alături de ambelou pascare. Antrenorul său, cunoscutul Rial, spune că va fi un nou Gento.

● În Olanda există doar 77 de fotbaliști profesioniști, răspândiți la cluburile din Amsterdam, Rotterdam, Haag, Enschede și Eindhoven. Toți cei 77 sunt semiprofesioniști, sau non-amatori.

● Pentru al 11-lea an consecutiv, F. C. Liverpool a realizat cea mai bună rețetă a ligii engleze: singura echipă care a fost urmărită de mai mult de un milion de spectatori. Dar iată acest

clasament: 1. F. C. LIVERPOOL — 1.041.429 spectatori; 2. Manchester United — 845.971; 3. Arsenal — 850.508; 4. Tottenham — 815.406; 5. Chelsea — 814.452; 6. Manchester City — 810.038. În divizia a doua, Hderi e Birmingham cu 678.075 spectatori. În timp ce în divizia a treia, Aston Villa a atras 734.890 spectatori, ceea ce o clasează pe locul al nouălea în „topul general englez”, practic la aceeași înălțime cu Leeds, câștigătoare „Cupei Angliei” (748.373).

● O nouă competație se va adăuga începând de anul viitor programului — și așa alături de înălțarea al fotbaliștilor britanici Liga engleză a anului proiectat proiectul unei „Cupe estivale” care va grupa 128 de echipe din a doua, a treia și a patra divizie engleză, din a doua divizie a Scoției și din două ligi provinciale.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefonul 11.10.05 (centru),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

ECHIPA CECOSLOVACIEI ARE UN NOU ANTRENOR

L. NOVAK ȘI L. KACIANI ȘI-AU DAT DEMISIA

PRAGA

La 20 iunie a.c., antrenorii reprezentativei de fotbal a Cehoslovaciei, Ladislav Novak și Ladislav Kaciani, au cerut — printr-un memoriu — federației de specialitate ca, la data de 15 iulie a.c., să fie eliberați din funcția deținută.

Zilele trecute, conducerea federației, analizând cererea celor doi antrenori, a considerat că motivele invocate de ei sînt serioase și ca atare a hotărît să le satisfacă dorința, adresându-le totodată mulțumiri pentru munca depusă pe perioada cît au funcționat la echipa națională.

În noua situație creată, Federația cehoslovacă de fotbal a hotărît să numească în funcția de antrenor al echipei reprezentative pe **VACLAV JEZEK**, care s-a întors din Olanda unde a funcționat timp de 3 ani ca antrenor.

Iată câteva date biografice privind persoana noului antrenor.

Vaclav Jezek s-a născut la 1 octombrie 1923 în orașul Zvolen din Slovacia. A început să joace fotbal ca „picic” la Banská Bystrica pentru ca mai tîrziu, în timpul junioratului, să treacă la echipa de Divizia C, Dvur Kralove. De aici el s-a trans-

VACLAV JEZEK

ferat la S.K. Hradec Kralove și apoi la Dukla Brno. Activitatea competițională și-a încheiat-o la echipa Slavia Liberec, unde a fost numit antrenor la echipa de juniori, iar mai tîrziu a trecut la cîrmă echipei prime care activa în Divizia B.

Între anii 1960—63 îl găsim ca antrenor la Dukla Praga, iar din anul 1963 și pînă în anul 1969 la Sparta Praga. Din anul 1969 și pînă în prezent a antrenat echipa olandeză F.C. A.D.O. den Haag.

Întrebat de ziariști ce crede în legătură cu numirea sa în funcția de antrenor al naționalei, el a declarat:

„Consider de datoria mea să primesc această funcție, pentru că în felul acesta să-mi arăt recunoștința pentru încrederea acordată și pentru faptul că mi s-a dat posibilitatea să lucrez în străinătate timp de 3 ani.

Nu am luat locul nimănui, fiindcă predecesorii mei ceruseră în mod expres să fie eliberați din această funcție. Știu că am o sarcină grea, mai ales că a rămas foarte puțin timp pînă la susținerea jocurilor echipei noastre în cadrul grupei preliminare pentru C.M. În plus, media de vîrstă a jucătorilor din echipa reprezentativă este de „28 de ani, ceea ce consider că este cam mult și, deci, că va fi nevoie de o infuzie de „sînge tînăr”. Voi căuta să păstrez legătura cu predecesorii mei și voi vizita toate echipele din Divizia A pentru a sta de vorbă cu toți jucătorii care intră în vederea mele.

După părerea mea, în ultimii trei ani, multe lucruri nu s-au prea schimbat. Nivelul de joc al naționalei noastre nici n-a scăzut, dar nici n-a crescut. Cunoșc foarte bine adversarii cu care vom juca în calificări și nu trebuie subestimați nici scotienii, nici danezii, mai ales dacă aceștia din urmă vor apela la jucătorii care acționează în străinătate. Știu că mă așteaptă o muncă grea, dar nu mă sperie”.

JAN HAJEK

BRAZILIA PREGĂTEȘTE O NOUĂ SELECȚIONATĂ

SÃO PAULO

Cu finala Mini-Cupei Mondiale, în care a învins cu 1—0 echipa Portugaliei, selecționată a Braziliei a totalizat 400 de meciuri în palmaresul său. În același timp, a realizat o serie de 43 de jocuri consecutive fără a cunoaște înfrîngerea, marcînd 77 de goluri (cele mai multe Jairzinho 16, Pele și Rivelino câte 13) și primînd 27.

În ciuda acestui bilanț strălucit, conducătorii fotbalului brazilian anunță o nouă politică a echipei naționale, actualul lot fiind considerat mai slab decît cel din Mexic. De fapt, în Mini-Cupa Mondială, campiona mondială n-a primit nici un gol, ceea ce indică un progres al apărării; dar, victoriile la limită asupra Portugaliei și Scoției și incapacitatea atacului de a marca un singur gol Cehoslovaciei au pus pe gînduri pe toți iubitorii fotbalului de aici. Victoria cu 3—0 asupra Iugoslaviei nu i-a consolat. Toți au văzut și apreciat că iugoslavii au practicat un joc deschis, de altfel mult aplaudat și elogiut. Considerîndu-se, însă, că viitorul campionat mondial va fi caracterizat de jocul pe apărare al europenilor, pînă și conservatorul Zagalo este hotărît să adopte o nouă formulă de echipă, cu posibilități ofensive-defensive sporite.

La hotărîrea de a pregăti o nouă formație braziliană au contribuit în mare măsură și opiniile unor antrenori străini, prezenți la Mini-Cupa Mondială. De pildă, Docherty — antrenorul Scoției — a găsit că „în prezent, capacitatea ofensivă a atacului brazilian este redusă de cînd Pele a hotărît să se retragă; pasele înapoi, lipsa de decizie a atacanților în fața apărării adverse sînt cauzele principale ale acestei eficacități reduse; Jairzinho și Gerson sînt jucători depășiți”. Vujašin Boskov (Iugoslavia), manifestîndu-și admirația sa față de

tehnica individuală a brazilienilor, a arătat însă că aceștia — în forma lor actuală — nu pot emite multe pretenții într-o eventuală finală cu echipa R.F. a Germaniei. Washington Etcheandí — antrenorul selecționatei Uruguayului — a spus rîspicat: „Brazilia prezintă un fotbal inefficient”. În fine, José Augusto, antrenorul Portugaliei, a apreciat că victoria Braziliei asupra echipei sale a fost muncită pentru că brazilienii nu au găsit calea justă către gol.

După cum arată cercurile apropiate lui Zagalo, viitoarea selecționată a Braziliei își va începe pregătirea în 1973 printr-un turneu în Europa. Zagalo a și afirmat că în acest turneu nu vor fi urmările rezultate, ci sudarea unei echipe noi. Deși Zagalo vorbește puțin și măsurat (e mai zgîrcit decît Angelo Niculescu), se și afirmă că Felix Brito, Gerson și Jairzinho (asupra ultimului se mai reflectează încă nu vor mai face parte din lot. Carlos Alberto, Piazza și Everaldo au și fost scoși. Se rostesc nume noi: Washington, actualul nr. 9 al echipei olimpice, Osmar, fundașul central al aceleiași echipe, titularizarea lui Leivinha și Cezar, cel care conduce atacul clubului Palmeiras, Marinho — fundașul central de la Portuguesa, rezerva lui Brito etc. În orice caz, returul actualului campionat ca și jocurile de la începutul anului 1973 urmează să aducă lămuriri noi.

Senzație face și faptul că Zagalo va abandona sistemul cu o extremă retrasă în apărare. Ideea care domină este să se joace cu două extreme avansate, unul din atacanții centrali urmînd să fie retras. Această idee de joc este determinată de faptul că atacul este mai ușor pe aripi decît pe centru, unde aglomerarea apărătorilor împiedică pătrunderea spre poartă. În același timp, se consideră că jucînd astfel se va reduce abuzul de pase scurte și se va trece la o alternanță a acestora cu cele lungi.

Din toate acestea rezultă

Nu, nu-i o greșeală. Într-adevăr Eusebio ține în mîini „Cupa Independenței”, cucerită de... Brazilia în finala Mini-Cupei Mondiale, cu Portugalia. Gerson (în dreapta) a făcut un gest de politețe lăsîndu-l și pe nu mai puțin faimosul său adversar s-o arate spectatorilor. Trofeul, însă a intrat în vitrina federației braziliene...

un fapt limpede: evoluția și victoria din Mini-Cupa Mondială au trezit conducerea fotbalului brazilian, obligînd-o să ia măsuri pentru îmbunătățirea compoziției și eficacității selecționatei naționale, în vederea viitorului campionat mondial.

PEDRO VILLA

VIITORII NOȘTRI ADVERSARI

ECHIPA R. D. GERMANE ÎȘI CONTINUĂ PREGĂTIRILE

După cum se știe, viitoarea adversară în preliminariile campionatului mondial, echipa R.D. Germane, s-a calificat în finala turneului olimpic.

Antrenorul primei reprezentative, Georg Buschner a declarat încă în urmă cu cîteva luni că misiunea fotbaliștilor germani în acest sezon este foarte dificilă. „Turneul Olimpic, cît și primele jocuri din preliminariile C.M. — a declarat el — îi obligă la o pregătire atentă și minuțioasă. În prima parte a pregătirilor vom susține cîteva meciuri de verificare în compania unor formații mai slabe, apoi, pînă la J.O. ne vom pregăti în comun”.

Si, într-adevăr, în cursul acestei luni echipa R.D. Germane a susținut nu mai puțin de 6 meciuri, toate încheiate cu victorii: pe teren propriu 1—0 cu Union Teplice și 1—0 cu R.W.O. Rybnik (Polonia); apoi alte partide în Suedia 4—3 cu Varberg Boys, 7—0 cu S.C. Karlstad, 3—2 cu

Halmstad și 2—1 cu o selecționată a orașului Göteborg.

Iată lotul folosit în aceste meciuri: Croy (Schneider) — Zapf Kurbjuweit, (Kische) Weise, Bransch — Irmscher (Pommerenke) Heffner, Kreische — Schulenberg, Peter Dücke, Streich (Vogel).

În ciuda victoriilor realizate, antrenorul Buschner nu este mulțumit de comportarea echipei. „Arem încă multe de „slefuit” în jocul de apărare și atac. Dacă nu vom îmbunătăți aceste compartimente nu vom ajunge prea departe în turneul final la J.O. Așteptăm o revenire de formă a lui Peter Dücke, Irmscher și Bransch, altădată punctele forte ale formației. Tinerii Pommerenke, Streich, Heffner, Schulenberg, — deși talentați — trebuie folosiți continuu pentru a se acomoda în angrenajul echipei” — a declarat Buschner după efectuarea turneului în Suedia.

CU BALONUL ROTUND ÎN JURUL LUMII

• BELGIA

Publicația „La Vie Sportive”, organul oficial al federației de fotbal, se ocupă într-unul din numerele sale de diferitele propuneri făcute de diverse federații de specialitate, pentru modificarea sau corectarea regulilor de

care vor fi selecționați cei care vor lua parte la turneul olimpic de la München.

Din lotul largit fac parte: Rudakov, Pilgii, Bannikov — portari, Dzozuașvili, Hurjilava, Matvienko, Fomenko, Kaplicinii, Istomin, Muntean, Kolotov, Semenov, Jeskov, Baidacii, Guțai, Nodca, Smirnov, Onischenko, Blohin, Troșkin, Dolmatov, Andriasiian, Lovcev, Romanuk.

• PORTUGALIA

Evoluția echipei naționale la Mini-Cupa Mondială din Brazilia a fost apreciată de cercurile sportive, care îi întrevăd șanse sporite în preliminariile C.M. 1974. Revirimentul naționalei este considerat ca stimul de revenire a echipei Benfica, care asigură mulți jucători lotului reprezentativ, printre care Eusebio, ajuns, se pare, la forma lui de zile mari. De altfel, „pantera neagră”, cum este poreclit Eusebio, a sărbătorit un eveniment important în cariera sa, cu prilejul finalei de la Rio, Brazilia—Portugalia: a îmbrăcat pentru a 60-a oară tricoul naționalei.

• SUEZIA

Norrköping și Landskrona Boys, viitoarele adversare ale U.T.A.-ei și Rapidului, sînt două din echipele suedeze care participă în prezent la Cupa Internațională de vară (Inter-Toto). Norrköping cu 6 puncte din patru meciuri (nici o înfrîngere) ocupă locul 1 în grupa a

II-a (Austria Salzburg, Winterthur-Elveția și Zagłębie Walbrzych — Polonia), iar Landskrona locul 3 cu 2 puncte din 3 jocuri (două nule) în grupa a VI-a (Eintracht Braunschweig, Zilina și BK Vejle-Danemarca).

• JAPONIA

Pentru a treia oară atacant-tunar al clubului Yanmar Diesel F. C. Osaka, Kunishiga Kamamoto, a fost ales de cronicaarii niponi de fotbal „fotbalistul anului”. Kamamoto a primit acest titlu și în anii 1966 și 1968.

• OLANDA

Adunarea generală a federației olandeze a respins cu majoritate de voturi propunerea unor cluburi de a autoriza jucătorii non-amatori să poarte pe echipamentul lor, eventual pe tricouri, mențiuni publicitare comerciale.

• POLONIA

Tradiționala anchetă a ziarului polonez „SPORT” din Katowice printre antrenorii și specialiștii, a desemnat pe fotbalistul nr. 1 al sezonului 1971/72: Lubanski, care a înfrînt 129 voturi. Îl urmează Dcyna 85, Szimczak 77, Banas 59, Gorgon 47 etc.

• ELVEȚIA

U.E.F.A. a stabilit ca finala (tur-retur) a Cupei U.E.F.A., ediția 1972/73, să se dispute la 9 și 23 mai, în orașele echipelor finaliste.

PRONOSPORT

Pronosporturile noastre la Concursul nr. 21 din 30 iulie 1972:

1. Unirea Iași — Textila Botoșani	1 x 2
2. Danubiana — Victoria Roman	1 x 2
3. Troșuși — Ceahlăul	1 x 2
4. Autobuzul — Laromet	1 x 2
5. Tehnometal — Flacăra roșie	1 x 2
6. T.M. București — Sirena	1 x 2
7. Frașova — Ploiești — Carpați Sinaia	1 x 2
8. Progresul Timișoara — U.M. Timișoara	1 x 2
9. Vulturii Lugoj — Electromotor Timișoara	1 x 2
10. C.F.B. Timișoara — Furnirul Deta	1
11. Gaz metan — Metalmetan	1
12. U.P.A. Sibiu — Metalul Copșa Mică	1
13. C.F.B. Sighișoara — C.S.M. Sibiu	1